

PRESES APSKATS

Sagatavoja:
Uzziņu un informācijas centrs
Latvijas Nacionālā bibliotēka

17.01.2025

Preses apskatā:

Gaismas pils projektētājs Gunārs Birkerts; LNB skatāma Gunāra Birkerta (1925–2025) simtgadei veltītā izstāde "Birkerts. Bibliotēkas. Gaisma"; Barikāžu notikumu atceres pasākums Kārķos kopā ar LNB Atbalsta biedrības direktori Kārinu Pēteroni; Salacgrīvas bibliotēkā noslēdzies Latvijas Kultūrkapitāla fonda atbalstītais projekts "Izaugsi, tad sapratīsi"; 6 gadi bezmaksas e-grāmatu vietnei "3td e-grāmatu bibliotēka"; Ropažu novada iedzīvotāji savu digitālo ledzīvotāja karti var izmantot arī kā bibliotēkas lasītāja karti; Latvijas Avīzes jaunajā rubrikā "Izbaudīt kultūru" citēta Jelgavas pilsētas bibliotēkas direktore Lāsma Zariņa; Jelgavas pilsētas bibliotēkas, Limbažu novada Galvenās bibliotēkas, Lielvārdes bibliotēkas u.c. bibliotēku aktualitātes.

Žurnālā "Sestdiena" 17.-23. janvāra numura Smalko aprindu hronikā fotogrāfija ar literatūrkritiķi, LNB Digitālās pētniecības pakalpojumu vadītāju Andu Baklāni. Žurnāla "Ievas Stāsti" 2. numurā literatūras tulkotājas, Karaliskās Zviedru akadēmijas balvas saņēmējas Mudītes Treimanis profesijas stāsts. Žurnāli pieejami LNB Periodikas lasītavā.

Preses apskatā iekļauti raksti no Latvijas centrālajiem un reģionālajiem laikrakstiem.

1925. gada 17. janvārī. Gaismas pils projektētājs

Pirms 100 gadiem Rīgā rakstnieka, folklorista, filozofa Pētera Birkerta un valodnieces, folkloristes Mērijas Šopas-Birkerts ģimenē piedzima arhitekts Gunārs Birkerts – ap 300 ēku un ēku projektu autors, kurš pārsvarā darbojies ASV, bet projektējis arī Nacionālo bibliotēku Rīgā un Okupācijas muzeja piebūvi "Nākotnes nams". Latvijas kultūras kanonā G. Birkerts atzīts par visu laiku ražīgāko un ievērojamāko latviešu arhitektu. Viņa projektētās ASV Mičiganas universitātes Tiesību izpētes ēkas un Stikla muzejs Korningā atrodas izcilāko ASV celtņu simtpiecdesmitniekā.

Latviju G. Birkerts atstāja jau 1943. gadā, kad vācu okupācijas apstākļos tika iesaukts darba dienestā un nonāca Vācijā. Pēc kara sekoja studijas Štutgartes Tehniskajā augstskolā, pārcelšanās uz ASV 1949. gadā un darbs turienes arhitektu birojos, tostarp pie slavenajiem Ēro Sārinena un Minoru Jamasaki. Savu biroju G. Birkerts nodibināja 1962. gadā un dažus gadus vēlāk ieguva atzīta arhitekta slavu ar Federālo

EVĪJA TRIFANOVA/LETA FOTO

Gunārs Birkerts (1925-2017).

rezervju bankas būvi Mineapolisā. Vēlāk meistars darbojās arī kā arhitektūras pasniedzējs ASV augstskolās. Viņa radošo rokrakstu raksturo kā piederīgu Ziemeļeiropas modernās arhitektūras izteiksmei un spēju modernisma racionālismu savienot ar emocionalitāti. Latvijā par slaveno tautieti sāka runāt tikai atmodas gados, savukārt G. Birkerts jau sen sapņoja kaut ko no sava devuma atstāt arī tēvzemei. Kad sā-

kās runas par Latvijas Nacionālās bibliotēkas celtniecību, kas daudziem tobrīd šķita dārgs un nesaprotams projekts, G. Birkerts 2008. gada intervijā "Latvijas Avīzei" šo rindu autoram aizrādīja: "Būt latvietim nozīmē ko vairāk: ticēt savai zemei, darīt to labāku un nozīmīgāku. Te ir jābūt patriotiskai domāšanai. Nevis kā patlaban, kad no ārienes grūti saprast, kas Latvijā politiski notiek. Necels to bibliotēku, un katram būs tie desmit lati pie pensijas vai algas vairāk. Bet jādomā taču arī par bērniem, bērnubērniem, nākotni! Mums ir jābūvē un jāveido tas mūsu pašu tēls. Lai mūsu bērni no šejienes nebrauktu prom. Esmu runājis ar arhitektiem, un viņiem nelaimīgā kārtā nav ko īsti parādīt, jo viņiem jāstrādā ar komerciāliem pasūtītājiem, kam ir maz gaumes. (...) Man tiešām žēl, ka mums jāiet cauri šim laikam, bet es ceru, ka arhitektiem Rīgā pienāks labāki laiki. Tie autosaloni un lielveikali bez jebkādas kvalitātes pāries."

VIESTURS SPRŪDE

Avots: Latvijas Avīze

Datums: 17.01.2025

BIRKERTA GAISMA

◀ **LATVIJAS** Nacionālajā bibliotēkā no 18. janvāra skatāma izstāde *Birkerts. Bibliotēkas. Gaisma*. Gunāra Birkerta (1925-2025) simtgadei veltītā ekspozīcija ļauj iepazīt izcilā latviešu arhitekta dzīvi un radošo darbību. Starp daudzajām sabiedriskajām ēkām, ko Gunārs Birkerts projektējis, īpašu vietu ieņem bibliotēkas – tām veltīta šī izstāde.

Avots: Diena

Datums: 17.01.2025

Kārķos kopā ar Kārinu Pētersoni atcerēsies 1991. gada janvāra barikāžu notikumus

Trešdien, 22. janvārī, pulksten 13 Kārķu tautas namā notiks pasākums "Ar siltu sirdi brīvībai". Tas veltīts 1991. gada janvāra barikāžu laika atcerei kopā ar Latvijā pazīstamo bijušo politiķi, eksministri, tulkotāju un filoloģi Kārinu Pētersoni.

Kārķu tautas nama vadītājas vietas izpildītāja Sandra Pilskalne atzīst, ka tā ir tradīcija – Kārķos katru gadu janvārī rīkot atceres pasākumu. Uz to tiek aicināti piedalīties barikāžu dalībnieki, skolēni un ikviens, kam svarīgi nest tālāk brīvības sajūtu, kas tika iegūta pirms 34 gadiem, stāvēt uz barikādēm. Kārķos ir apzināti barikāžu dalībnieki, pierakstīti viņu atmiņu stāsti. Tas ir liels gods, ka kopumā 99 kārķēniešiem piešķirts augstais valsts apbalvojums – Barikāžu piemiņas Goda zīme.

Šogad uz barikāžu atceres pasākumu aicināta Kārīna Pētersone – spilgta un izcila personība, lieciniece daudziem valstiski svarīgiem brīžiem. No 1991. līdz 1993. gadam K. Pētersone bija Latvijas Republikas Augstākās Padomes priekšsēdētāja Anatolija Gorbunova palidze. No 1993. līdz 1995. gadam viņa saglabāja līdzīgu palīga amatu, A. Gorbunovam kļūstot par 5. Saeimas priekšsēdētāju. K. Pētersone ir līdzautore grāmatai "Valstvērs. Anatolij Gorbunovs".

S. Pilskalne stāsta, ka kārķēniešiem ir ļoti interesantas barikāžu laika atmiņas saistībā ar Anatoliju Gorbunovu. Pateicībā par brīvību kārķēnieši visi kopā sarūpēja produktus, sarunāja toršu cepēju Zi-

naidu Kramu un izcepa lielu lauku torti Anatolijam Gorbunovam. Saldā rītā ar kamanīnām torte tika atvesta līdz barikāžu dalībnieku autobusam un pēc tam nogādāta LR Augstākajā Padomē. Tortes tālākais ceļš nav zināms, jo šajā ēkā pretim bija sargi, kuriem torte tika atdota. Šis stāsts ir apliecinājums tam, cik liela bija cilvēku mīlestība, uzticība un pateicība cilvēkiem, kuri bija iesaistīti procesos, lai Latvija un tās iedzīvotāji iegūtu brīvību.

K. Pētersones dzīves un darba pieredze ir ļoti daudzveidīga – Saeimas ģenerālsēkretāre, kultūras ministre, īpašu uzdevumu ministre sabiedrības integrācijas lietās, Latvijas Nacionālās bibliotēkas Atbalsta biedrības direktore. Viņa ieņēmusi vēl daudzus citus amatus, kas vienmēr prasījuši augstu atbildības līmeni.

K. Pētersone ir izcilā latviešu dramaturga un Dailes teātra režisora Pētera Pētersona meita un pirmās Latvijas brīvvalsts lugu autora Jūlija Pētersona mazmeita.

"Savas dzimtas sakņu sajūta un kultūras vērtības atbalsojas it visā, ko viņa dara. Var tikai apbrīnot Kārīnas Pētersones darba spējas – paraleli daudzajiem pienākumiem veikti grāmatu tulkojumi no angļu valodas latviešu valodā, tajā skaitā tulkotas Baraka Obamas un Mišelas Obamas grāmatas," norāda atceres pasākuma rīkotāja S. Pilskalne. Viņa aicina visus interesentus uz Kārķiem, lai kopā atcerētos, domātu, diskutētu un būtu kopā ar personību, kura bijusi klātesoša valstiski svarīgu lēmumu pieņemšanā. ☐

— Inga Karpova

Trešdien, 22. janvārī, Kārķu tautas namā 1991. gada janvāra barikāžu atceres pasākumā piedalīsies bijusi politiķe, eksministre, tulkotāja un filoloģe Kārīna Pētersone.

PUBLICITĀTES FOTO

Avots: Ziemeļlatvija

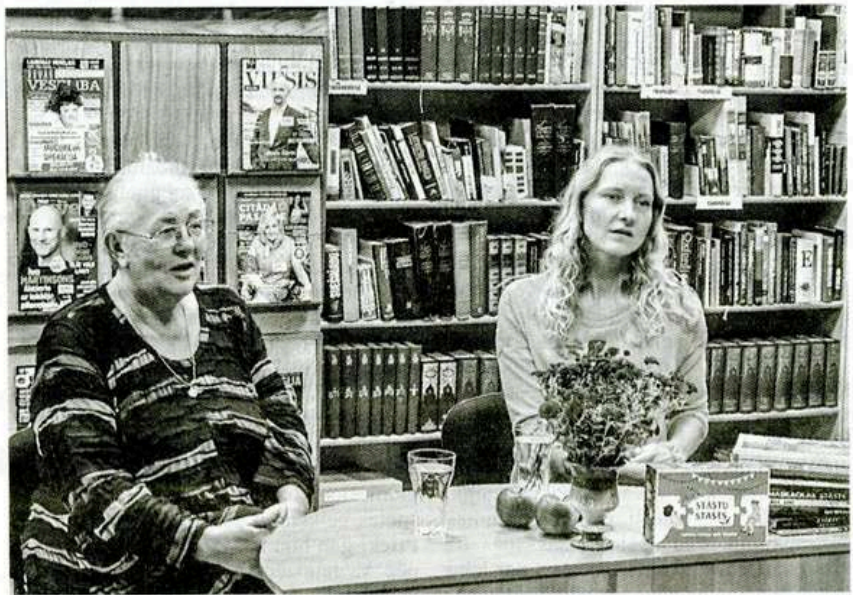
Datums: 17.01.2025

Salacgrīvas bibliotēkā noslēdzies projekts *Izaugsi, tad sapratīsi*

Rudenī Salacgrīvas bibliotēkā tika uzsākts Valsts Kultūrkapitāla fonda (VKKF) atbalstītais projekts *Izaugsi, tad sapratīsi*, kam tapt palīdzēja Bibliokūģis «Krišjānis Valdemārs». Tā gaitā līdz pat gada beigām reizi mēnesī ar klausītājiem tikās Latvijā pazīstami rakstnieki, lai kopā ar kultūrzurnālisti Liegu Piešīņu diskutētu par grāmatām un to lasīšanas paradumiem. Projekta mērķis bija raisīt diskusiju, rast atbildes un dot padomus par grāmatu lasīšanu vai – tieši pretēji – nelasīšanu jaunās paaudzes vidū.

Pirmā tikšanās (par ko *Auseklī* jau vēstījām) bija ar dramaturgu, režisoru un rakstnieku Lauri Gundaru, kurš vēstīja par grāmatas *Nē!!!* tapšanas aizkulisēm un to, cik spēcīgs ir šis vārds sabiedrībā kopumā. Viņa darbi mudina dalīties lasītprīkā ar māmiņu un tēti. Savukārt oktobrī norisinājās saruna ar dzejnieku un literatūrzinātnieku Kārli Vērdiņu, kurš ne tikai iedvesmoja ar savu stāstījumu, bet klātesošajiem veltīja dzejas rindas no grāmatas *Lībiešu balādes*. Darbs pie tās uzsākts 2011. gadā, kad valodnieks Valts Ernštreits aicināja dzejniekus sacerēt dzejoļus lībiešu tematikā. Tie publicēti kopkrājumā *Tā iznirst lībieši*. Pie lasītājiem *Lībiešu balādes* nonāca vien pirms diviem gadiem. Turklāt V. Ernštreits tās pārtulkojis arī lībiešu valodā. Grāmata rakstīta, iztēlojoties, kāda varētu būt lībiešu laikmetīgā dzeja, ko sarakstījis to vidē dzīvojošs autors.

Pēcāk sekoja tikšanās ar grāmatu autoru Luīzi Pastori, kuras enerģija klātesošos apbūra. Autors pūrā ir ne tikai grāmatas, kuras aizved nedaudz piemirstā pagātnē, pievērsot uzmanību Latvijas vēstures un mākslas faktiem, bet arī Latvijas kultūras kanona stāstu *puzle* bērniem *Stāstu stāsts*. Tajā iekļautas vairākas abpusēji ilustrētas kartītes ar Latvijas kultūras kanona vērtībām – Ojāra Vācieša un Imanta Ziedoņa dzejas motīviem, Rundāles pili utt., kas

Vienā no projekta *Izaugsi, tad sapratīsi* sarunām viesojās rakstniece Luīze Pastore (no labās), kura ar kultūrzurnālisti Liegu Piešīņu diskutēja par lasīšanas veicināšanu bērnu vidū

savstarpēji savietojamas visdažādākajos veidos, radot sava stāsta neskaitāmas versijas. To rakstniece veidojusi kopā ar mākslinieci Aneti Bajāri-Babčuku. Visbeidzot novembrī ceļu uz gaismas pili mēroja un projektu noslēdza rakstniece Agnese Vanaga, kurai tā bija pirmā tikšanās ar pieaugušajiem lasītājiem. Viņas pirmā grāmata *Mazo latvju pirmie vārdi* radās ar domu, lai katram vecākam un viņa mazajam *ķīparam* būtu iespēja tikt pie īpaši latviskas literatūras. Tieši šie literāti izraudzīti kā mūsdienīgas rakstīšanas vēstneši, kuri savos darbos parāda un intervijās vēsta par lasītprīka raisīšanu bērnos.

Salacgrīvas bibliotēkas regulāro lasītāju un viesu, kas ceļu uz gaismas pili bija mērojuši īpaši, lai sastaptu šos rakstniekus, katrā tikšanās reizē kļuva arvien vai-

rāk. Viņu rindās galvenokārt bija vecāki un vecvecāki, kuriem tēma par bērnu lasīšanas veicināšanu bija aktuāla. Salacgrīvas bibliotēkas vadītāja Diāna Gederta apmeklētību vērtē atzinīgi. – *Katrs gan jau saņēma to, ko vēlējas dzirdēt, bet sarunu pamatmērķis bija izstāstīt pieaugušajiem, kā ieinteresēt bērnus lasīšanā un kādas grāmatas tam varētu palīdzēt. Klātesošie ar interesi klausījās rakstniekos, jo tika runāts arī par dzīvi kopumā. Sarunas bija pozitīvas, un katrs no tām varēja gūt kaut ko sev, –* teic D. Gederta. Katras diskusijas nobeigumā kļuva skaidrs, ka lasītprīks nekur nav pazudis. Reizumis to ir grūtāk atrast, jo tas paslēpies aiz viedierīcēm.

Fanija ROMEIKO

Salacgrīvas bibliotēkas albuma foto

Avots: Auseklis

Datums: 14.01.2025

Lasīt e-grāmatas

Janvāra sākumā sešu gadu jubileju svin ar valsts atbalstu uzturētā bezmaksas e-grāmatu vietne "3td e-grāmatu bibliotēka", www.3td.lv, kas šajā laikā ar pašvaldību publisko bibliotēku starpniecību ieguvusi vērā ņemamu popularitāti. Tā piedāvā bez maksas lasīt vairāk nekā 670 dažādu žanru e-grāmatas, kas iedalītas tematiskajās kategorijās, tostarp "Bērniem un jaunatnei", kurā šobrīd pieejamas lasīšanai 80 e-grāmatas.

Avots: Kultūrzīmes

Datums: 15.01.2025

Ropažu novada iedzīvotāji pirmie Latvijā ar Iedzīvotāja karti pieklūst bibliotēku pakalpojumiem

Paplašinot pašvaldības mobilās lietotnes iespējas, Ropažu novada iedzīvotāji ir pirmie Latvijā, kas savu digitālo iedzīvotāja karti tagad var izmantot arī kā bibliotēkas lasītāja karti. Novada iedzīvotājiem bibliotēkās būs tikai jānoskenē savas iedzīvotāja kartes vai mobilās lietotnes QR kods, bet iepriekš izsniegtā lasītāja karte papīra formātā vairs nebūs vajadzīga.

Iedzīvotāja karte ir unikāls QR kods, kuru novadā deklarētie iedzīvotāji var izmantot pakalpojumu un priekšrocību saņemšanai gan pašvaldības iestādēs, gan pie privātajiem pakalpojumu sniedzējiem.

Ropažu novada Iedzīvotāja karti var iegūt, lejupielādējot lietotni "Ropažu novads" Google Play vai AppStore veikalos, un autorizējoties tajā ar *latvija.lv* personas atpazīšanas rīkiem. Savukārt tie grāmatu un periodikas lasītāji, kuri neizmanto mobilās ierīces, savu iedzīvotāja karti ar QR kodu var pieteikt jebkurā pašvaldības Klientu apkalpošanas centrā – Ulbrokā, Ropāžos, Garkalnē un Vāngažos.

Haralds Burkovskis, pašvaldības domes priekšsēdētājas 2. vietnieks, uzsver:

"Lai kļūtu par pirmo digitālo vietvaru Latvijā, kurā iedzīvotāji sev nepieciešamos pakalpojumus var saņemt savās mobilajās ierīcēs, Ropažu novada pašvaldība digitālo transformāciju sāka ar lietotnes "Ropažu novads" izveidi. Lietotnē jebkurš Latvijas iedzīvotājs var operatīvi uzzināt informāciju par svarīgāko Ropažu novadā, iepazīties ar kultūras pasākumu piedāvājumu un plašajām tūrisma iespējām, nosūtīt ziņojumu pašvaldībai, kā arī tieši sazināties ar Pašvaldības policiju. Savukārt novadā deklarētie iedzīvotāji, kā arī tie, kam Ropažu novadā pieder nekustamais īpašums, var izmantot īpašos piedāvājumus pie pakalpojumu sniedzējiem, kā arī attālināti pieteikt dažādus ikdienas pakalpojumus, piemēram, pie-

teikt atļaidi nekustamā īpašuma nodokļa aprēķinam vai nosūtīt iesniegumu būvvaldei. Nākamajā gadā lietotnē attālināti varēs pieteikt lielāko daļu no sociālās palīdzības pakalpojumiem. Lietotni pašvaldība izmanto arī civilās aizsardzības mērķiem, piemēram, lai izsūtītu ziņojumus iedzīvotājiem apkaimēs par nepieciešamo rīcību plūdu, katastrofu vai citu apdraudējumu gadījumos."

Mobilo lietotni "Ropažu novads" pašvaldība veido sadarbībā ar uzņēmumiem SIA "ZZ Dats" un SIA "Mobilly", bibliotēku informācijas sistēmas ALISE integrācija ar mobilo lietotni veikta sadarbībā ar SIA "Tietoevry Latvia".

Sabiedrisko attiecību nodaļa

Avots: Tēvzemīte
Datums: 10.01.2025

"Lai puķi dabūtu, ir jānoliecas..."

Jaunajā rubrikā "Izbaudīt kultūru" jautāsim pilsētu un novadu kultūras cilvēkiem, kuri ir bijuši spilgtākie viņu pēdējā laika pieredzējumi kultūrā.

Jelgavas pilsētas bibliotēkas direktore Lāsma Zariņa teic: "Strādājot bibliotēkā, kultūra un kultūras notikumi ir visapkārt, ar tiem elpoju un dzīvoju. Vislielāko prieku un lepnumu man sagādā kolēģu bezgala radošās idejas un to realizācija. No sirds mīlu bibliotēkas un tur esošo atmosfēru, radošo garu." Jelgavas bibliotēkās lasītāju skaits ir stabils, ap 13 000 ik gadu, aptverot 23% no pilsētas iedzīvotāju skaita. "Runājot par pagājušo gadu, īpaši iepriecinājis iespieddarbu izsniegumu skaits – 197 987 vienības, par 22 006 vairāk nekā 2023. gadā. Bibliotēkas daudz strādā, lai ieinteresētu lasīt, lai grāmata atgrieztos mūsu ikdienas rutinā kā paradums."

PUBLICITĀTES FOTO

Jelgavas pilsētas bibliotēkas direktore Lāsma Zariņa.

Avots: Latvijas Avīze
Datums: 17.01.2025

Jaunu grāmatu netrūks, mazāk būs preses izdevumu

Jaunais darba cēliens pēc garajam Ziemassvētku brīvdienām sācies arī Jelgavas pilsētas bibliotēkai un tās trim filiālbibliotēkām. "Zemgales Ziņas" interesējās, kādas jaunas grāmatas bibliotēka šogad ir plānojuši iepirkt, kā arī kādi periodiskie izdevumi lasītājiem būs pieejami 2025. gadā. To jautājām Jelgavas pilsētas bibliotēkas Informācijas resursu attīstības nodaļas vadītājai Maijai Rubauskai.

Pirmie jaunumi – janvāra otrajā pusē

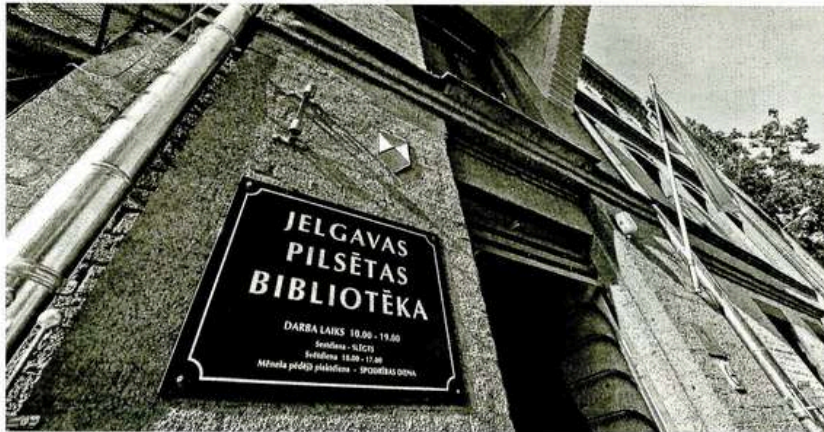
Bridī, kad tapa publikācija, Latvijas bibliotēkām 2025. gada budžets vēl nebija atvērts, līdz ar to par konkrētiem iepirkumiem runāt pārāgri, taču ikvienai bibliotēkai ir plāni, kas tiks iegādāti vispirms. "Jaunā gada budžets parasti tiek atvērts vai nu janvāra vidū, vai otrajā pusē, tas nozīmē, ka pirmie jaunumi – jaunās grāmatas – līdz lasītājam nonāks mēneša otrajā pusē. Ir nepieciešams mazliet laika, lai jaunās grāmatas paspētu apstrādāt – ievadīt katalogā, izkārtot plauktos," skaidro M. Rubauska.

Pirmā, kas nonāks plauktos, jau zināma

Tā kā Jelgavas pilsētas bibliotēka ir galvenā bibliotēka reģionā, kuras struktūrā ir trīs filiālbibliotēkas, piešķirtais budžets atļauj iepirkt ne gluži visu, bet ļoti daudz no tā, kas parādās Latvijas grāmatu tirgū. "Visu labāko, interesantāko, vērtīgāko mēs noteikti laika gaitā iegādāsimies," stāsta M. Rubauska. "Turklāt šogad svinam latviešu grāmatas piecsmiņgadi. Šis ir arī Aspazijas 160 gadu jubilejas gads, tāpēc viena no pirmajām grāmatām, kuru plānojam iepirkt, būs Aspazijas dzīves un daiļrades pētnieces Brigitas Ducmanes darbs "Zelta Elza – zudušās Jelgavas meita", ko laidusi klajā izdevniecība "Madris". Jelgavas pilsētas un novada lasītājiem šis izdevums varētu šķist interesants kaut vai tādēļ, ka tajā atspoguļota Jelgavas vēsture pēc Aspazijas atmiņām un dzīves mistērijiem.

Centīsies apmierināt visu lasītāju intereses

Informācijas resursu attīstības nodaļas vadītāja pauž, ka, izvēloties grāmatas, kas tiek iegādātas bibliotēkās un tās filiālu vajadzībām, vienmēr izvērtē, lai tiktu apmierinātas visu Jelgavas iedzīvotāju intereses, tāpēc var apgalvot, ka arī 2025. gadā lasītāji varēs pieteikties gan uz jaunākajiem detektīviem, gan milas romāniem, gan nozaru literatūru, gan arī, protams, bērnu literatūru. "Jautājums ir tikai par laiku, cik ātri mēs to varēsim iegādāties, taču vienu varu apsolīt – vislabākie un visinteresantākie izdevumi mūsu bib-

"GRĀMATAS komplektējam, domājot par visiem Jelgavas iedzīvotājiem, viņu interesēm un vajadzībām," norāda Jelgavas pilsētas bibliotēkā.

FOTO NO "ZIŅU" ARHIVA

"TIKLĪDZ kaut kas ir izreklamēts, tā lasītāji uzreiz interesējas, vai šo izdevumu var pieņemt dabūt. Ir arī tādas grāmatas, par kurām sociālajos medijos ik pa laikam noris karstas diskusijas. Tās cenšamies iegādāties pirmās, turklāt vairākos eksemplāros," pauž Jelgavas pilsētas bibliotēkas Informācijas resursu attīstības nodaļas vadītāja Maija Rubauska.

FOTO NO JELGAVAS PILSĒTAS BIBLIOTĒKAS ARHIVA

liotēkas plauktos noteikti parādīsies! Taču, ja kādā no bibliotēkām neizdodas atrast sev interesējošu grāmatu, mēs aicinām izmantot starpbibliotēku abonementu – pasūtīt grāmatu no citas bibliotēkas!"

Kas attiecas uz bērnu literatūru, mazajiem lasītājiem vēl mazliet jāpaciešas, līdz filiālbibliotēkas "Zinītis" plauktos būs atrodama "Grega dienasgrāmata 19. Pilnīgs haoss", "Klanu kaķi 5. Bistamā taka", "Dogmens, 10. Kalnu mamma", "Zīnu, ka šīs grāmatas jau tiek gaidītas, jo minētās sērijas lasītāji ir ļoti iecienījuši. Tāpēc tās arī būs pirmās, ko iepirksim," atklāj M. Rubauska.

Lai precīzāk izprastu, kādus izdevumus lasītāji visvairāk vēlētos lasīt, bibliotekāri seko līdzi ierakstiem sociālajos medijos. Ir arī zināmi autori, kuru grāmatas cilvēki lasa ar lielu interesi. Tāpēc, tikko konkrētajam

Periodisko izdevumu TOP 10 pēc izsniegumu skaita (bibliotēkā Akadēmijas ielā)

- "Ieva"
- "Privātā Dzīve"
- "Zemgales Ziņas"
- "Ievas Stāsti"
- "Latvijas Avīze"
- "Ievas Veselība"
- "Patiesā Dzīve"
- "Kas Jauns"
- "Praktiskais Latvietis"
- "Diena"

Populārākie Jelgavas pilsētas bibliotēkā pieejamie bērnu žurnāli

- "Donalds Daks"
- "Ķepu Patrulja"

autoram zinācis kas jauns, bibliotēka to iegādājas bez liekas vilcināšanās. Bibliotēkas darbinieki pievērs uzmanību arī Latvijas Nacionālās bibliotēkas veidotajam Literatūras ceļvedim, kas ir labs palīgs kvalitatīvas un daudzveidīgas literatūras izvēlei un lasīšanas kultūras veicināšanā.

Jaunās grāmatas gaidīšanas laiks būs īsāks

Iepriekšējos gados Jelgavas pilsētas bibliotēkā tika organizētas Grāmatu jaunumu dienas, taču tagad iestāde no šīs tradīcijas ir atteikusies. "Iepriekš notika tā, ka mēs visas nupat iegādātās grāmatas sakrājam un reizi mēnesī izlikām apskatei, līdzīgi, kā to dara iestādē, un tikai tad piedāvājam bibliotēkas lietotājiem. Tagad, lai paātrinātu procesu, mēs esam atteikušies no Grāmatu jaunumu dienām. Tiklīdz izdevums ir nopirkts, bibliotekāri to apstrādā, ievieto katalogā un plauktos. Paralēli, protams, tiek informēti lasītāji, lai viņi varētu nākt pie mums un sākt lasīt," stāsta M. Rubauska. Jelgavas pilsētas bib-

liotēkas un tās filiālu mērķis ir paātrināt jauno grāmatu apriti, lai cilvēkiem nebūtu ilgi jāgaida.

2024. gadā Jelgavas pilsētas bibliotēka savā krājumā ir ieguvusi gandrīz 2000 dažādu nosaukumu grāmatas, kā arī žurnālus, avīzes, datubāzes, izglītojošas un attīstošas spēles, kartes, notis, audiovizuālos materiālus, novadpētniecības materiālus u. c., kas kopumā veido vairāk nekā 6590 vienību. Paaugstināta pieprasījuma literatūru vai īpaši vērtīgas grāmatas iegādājas divos trīs eksemplāros. Piemēram, tiek sekots, lai bērnu un jauniešu bibliotēkā "Zinītis" Bērnu, jauniešu un vecāku žūrijas grāmatas būtu vairākos eksemplāros, jo pēc tām ir liels pieprasījums. Iespieddarbu iepirkumi notiek ar zināmu regularitāti. Parasti bibliotēka ko jaunu iepērk vismaz reizi nedēļā vai reizi divās nedēļās.

80% no bibliotēkas budžeta krājuma komplektēšanai veido pašvaldības finansējums, pārējo – dažādi dāvinājumi un valsts atbalsta programmas, piemēram, Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija, LNB grāmatu iepirkuma programma publiskajām bibliotēkām, kā arī Draudzīgā aicinājuma fonds u. c.

Periodiskos izdevumus šogad abonēt mazāk

Atšķirībā no grāmatu iepirkumiem preses izdevumi 2025. gadam ir jau pasūtīti, jo abonēšana notiek katra gada oktobrī. "Kopumā, iekļaujot gan Jelgavas pilsētas bibliotēku, gan visas trīs filiāles, 2025. gadam ir abonēti vairāk nekā 90 nosaukumu periodiskie izdevumi. Tas ieklausās daudz, taču daļu no tiem mēs saņemam ar Latvijas Nacionālās bibliotēkas starpniecību. Lielākā daļa preses izdevumu pieejami pie mums galvenajā ēkā Akadēmijas ielā, taču arī filiālēs ir daudz," skaidro M. Rubauska. "Filiāles pre-

ses izvēlē vairāk vadās pēc apmeklētāju pieprasījuma, mēs galvenajā ēkā raugāmies, lai būtu aptvertas visas svarīgākās tautsaimniecības nozares un interešu jomas. Citiem vārdiem, lai ikvienam apmeklētājam mēs varētu piedāvāt ko interesantu palasīt!"

Bibliotēkā novērots, ka diemžēl arvien mazāk kļūst pieprasījums pēc bērnu auditorijai paredzētajiem žurnāliem, taču tā neesot vien Jelgavas vai Latvijas, bet arī mūsu kaimiņvalstīs vērojama tendence. "Tomēr esam pasūtījuši gana daudz jaunajai paaudzei paredzētos žurnālus. Pa visām bibliotēkām kopā mums šogad abonēti 10 bērniem domāti žurnāli."

Runājot par preses izdevumu abonēšanu, M. Rubauska norāda uz problēmu, proti, bija vērojams liels cenu pieaugums, kas savukārt nozīmē, ka bibliotēkai bija iespējams abonēt mazāku skaitu izdevumu. "Ar grāmatu cenu pieaugumu nebija tik traki, taču preses izdevumiem cenas cēlās vidēji par 15%. Atsevišķiem žurnāliem vai žurnālu komplektiem bija pat līdz 70% liels cenas pieaugums," konstatē Informācijas resursu attīstības nodaļas vadītāja. Tādēļ bijām spiesti veikt diezgan lielu atlasī un izvērtēt izsniegumu skaitu. Tos žurnālus, kas mazāk pieprasīti, kā arī žurnālus, kas ir vairāki par vienu nozari vai tēmu, 2025. gadam nepasūtījām."

Bibliotēkā pieejami periodiskie izdevumi pārsvārā ir latviešu valodā (91%), bet ir arī svešvalodās – angļu un vācu, kā arī ir Latvijā izdotie periodiskie izdevumi krievu valodā. Bibliotēkā pieejami žurnāli angļu un vācu valodā galvenokārt saistīti ar vaļaspriekiem – šūšanu un adīšanu, kā, piemēram, "Burda", "Verena", "Knitting".

Žurnāli Jelgavas pilsētas bibliotēkā lasītājiem tiek izsniegti arī uz mājām. "Jaunākie žurnāli gan ir pieejami vienīgi lasītavā, taču, tiklīdz saņemam nākamo numuru, iepriekšējos dodam uz divām nedēļām lasīšanai mājās. Šis pakalpojums ir iemantojis lielu popularitāti, taču vēl aizvien mums ir lasītāji, kuri par šo iespēju nav dzirdējuši." □

— Lāsma Gaitniece

MAF

Mediju atbalsta fonds

Mediju atbalsta fonda ieguldījums no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem. Par publikācijas saturu atbild "Zemgales Ziņas". Publikācija tapusi projektā "Mans pagasts, mana pilsēta", kurā "Zemgales Ziņas" sadarbojas ar laikrakstiem "Latvijas Avīze", "Staburags", "Dzirkstele", "Bauskas Dzīve", "Aluksnes un Malienas Ziņas" un "Ziemeļlatvija".

Avots: Zemgales Ziņas

Datums: 16.01.2025

Jaunu grāmatu netrūks, preses - mazāk

Ņemot vērā ievērojamo cenu kāpumu, šogad Jelgavas pilsētas bibliotēkā preses izdevumus piedāvās mazāk, taču jauno grāmatu klāsts būs pietiekami plašs. Pirmās jaunās grāmatas lasītājiem būs pieejamas mēneša beigās.

Tā kā Jelgavas pilsētas bibliotēka ir galvenā bibliotēka reģionā, kuras struktūrā ir trīs filiālbibliotēkas, piešķirtais budžets atļauj iepirkt ne gluži visu, bet ļoti daudz no tā, kas parādās Latvijas grāmatu tirgū. "Visu labāko, interesantāko, vērtīgāko mēs noteikti laika gaitā iegādāsimies," stāsta Maija Rubauska, Jelgavas pilsētas bibliotēkas Informācijas resursu attīstības nodaļas vadītāja.

2025. gadā lasītāji varēs pieteikties gan uz jaunākajiem detektīviem, gan mīlas romāniem, gan nozaru literatūru, gan arī, protams, bērnu literatūru. Lai precīzāk izprastu, kādus izdevumus lasītāji visvairāk vēlētos lasīt, bibliotekāri seko līdz ierakstiem sociālajos medijos. Ir arī zināmi autori, kuru

grāmatas cilvēki lasa ar lielu interesi. Tāpēc, tikko konkrētajam autoram iznācis kas jauns, bibliotēka to iegādājas bez liekas vilcināšanās.

2024. gadā Jelgavas pilsētas bibliotēka savā krājumā ir ieguvusi gandrīz 2000 dažādu nosaukumu grāmatas, kā arī žurnālus, avīzes, datubāzes, izglītojošas un attīstošas spēles, kartes, notis, audiovizuālos materiālus, novadpētniecības materiālus un citu, kas kopumā veido vairāk nekā 6590 vienību.

Atšķirībā no grāmatu iepirkumiem preses izdevumi 2025. gadam ir jau pasūtīti, jo abonēšana notiek katra gada oktobrī. Runājot par preses izdevumu abonēšanu, M. Rubauska norāda uz problēmu, proti, bija vērojams liels cenu pieaugums, kas savukārt nozīmē, ka bibliotēkai bija iespējams abonēt mazāku skaitu izdevumu. Ar grāmatu cenu pieaugumu nebija tik traki, taču preses izdevumiem cenas cēlās vidēji par 15 %.

Laikraksts "Zemgales Ziņas"

Avots: Alūksnes un Malienas Ziņas

Datums: 17.05.2025.

LNGB tapis otrs raidieraksts

Limbažu novada Galvenās bibliotēkas (LNGB) raidieraksta *Novada pulsācija* 2. epizode *Staičeles bibliotēkai 100* skatāma lasītavas *Youtube* un *Facebook* platformās. Tajā gaismas pils direktore Elīna Lilenblate-Kleina un Staičeles bibliotēkas galvenā bibliotekāre Anita Strokša sarunājas par Staičeles bibliotēkas simtgadi un tās vadītājas 40 gadu darba pieredzi, tostarp lasīšanu, digitālo ietekmi, projektiem un citām aktualitātēm.

Avots: Auseklis

Datums: 17.05.2025

Uz bibliotēku – ne tikai pēc grāmatām

Bibliotēkas mūsdienās sen vairs nav tikai grāmatu izsniegšanas un pieņemšanas punkts. Laukos tās pārtapušas par klientu apkalpošanas un sabiedriskās dzīves centriem. Arī pilsētās to funkcijas ir krietni paplašinājušās, piedāvājot tajās plašu un daudzpusīgu informāciju, izklaides un atpūtas iespējas, kā arī dažādu veidu digitālus un citus pakalpojumus.

ANDA KRĒSLIŅA

Lielvārdē bibliotēkai ir senas saknes – pirmās ziņas par tās izveidi publicētas 1896. gadā laikrakstā «Dienas Lapa». Laika gaitā tā atradusies gan Kairbalas skolā, gan pagastnamā, bet no 1935. gada tā bija jau divās vietās. Gluži tāpat, kā tas ir šobrīd, jo bibliotēkai ir filiāle Lāčplēša dzīvojamā ēku rajonā, kas atrodas pilsētas aus-

trumu daļā. Lai arī, salīdzinot ar 2023. gadu, pērn reģistrēto lasītāju skaits nedaudz krities, tomēr par apmeklētāju trūkumu Lielvārdes pilsētas bibliotēkā sūdzēties nevar.

Par to pārliecinās arī OVV – ierodoties bibliotēkā uzreiz pēc tās atvēršanas, tur jau pēc grāmatām ieradies kāds lasītājs. Viņš nāk punktīgi katru piektdienu no rīta.

Pamatā dod priekšroku detektīvliteratūrai, izlasījis visas, kas ir pieejamas grāmatu krātuvē, tāpēc esot spiests ņemt tās, ko jau izlasījis, bet piemirsis tur notiekošo. Tūlīt pēc viņa ierodas vēl viens čakls lasītājs, kuram arī vislabāk patīk asa sižeta literatūra. Ieraudzījis bibliotekārem uz galda jaunus «krimiņus», vēlas uzzināt, vai tos var dabūt. Uzreiz ne, jo

uz tām ir rindā pierakstījušies jau citi. (Šā žanra darbi ir ļoti pieprasīti dažādu paaudžu auditorijā.) Nu tad lai atzīmējot sarakstā arī viņu uz diviem skandināvu un vienu amerikāņu autora darbu. Vai bieži nākas gaidīt kādu grāmatu? Jā, ir tādas, uz kurām rinda ir gara. Kad tā ir izstāvēta, pienāk izziņa, ka var nākt pēc grāmatas.

Turpinājums 8. lpp.

Avots: Ogres Vēstis Visiem

Datums: 17.01.2025

Uz bibliotēku – ne tikai

Sākums 1. lpp.

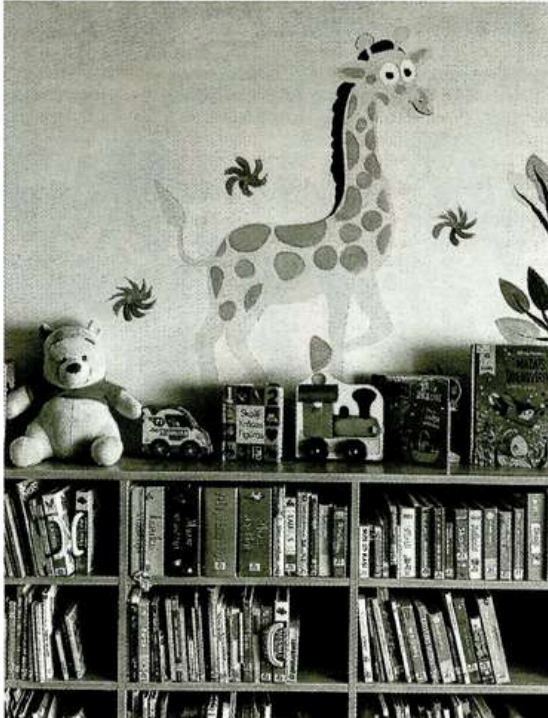
Pēc mirkļa durvis ver meitene – vai var dabūt grāmatu prāta spēļu cienītājiem «Vis par visu»? Bibliotekāre Inese Virse ielūkojas datubāzē – tāda ir uz vietas Bērnu literatūras nodaļā, kas atrodas pirmajā stāvā.

Ik pa laikam sarunu nākas pārtraukt, jo ieradies kāds apmeklētājs. Lielākoties atdot izlasītās un paņemt jaunas grāmatas, taču ir arī tādi, kuriem vajag palīdzēt ar dažādas informācijas meklēšanu, dokumentu noformēšanu, nokopēt vai izdrukāt kaut ko, izmantot iespēju ar savu viedierīci pieslēgties bezmaksas Wi-Fi vai pastrādāt uz bibliotēkas datora, skaidro bibliotekāre Lāsma Gabrāne. Viņa norāda, ka cilvēku plūsma pēc covidlaika ierobežojumiem ievērojami pieauga. Laikam jau bija noilgojušies pēc dzīvā kontakta, ne tikai pēc grāmatas nolikšanas kastītē un jaunas saņemšanas. Jā, arī Lielvārdē tika ierīkots bibliomāts – pašpalpošanās iekārta, kas ir labs risinājums, jo pieejams jebkurā laikā (tā šobrīd nav izmantojama, jo radušās tehniskas problēmas).

Pieprasa visplānāko

Vai ir kādas atšķirības starp dažāda vecuma grupām? Lai gan kopumā lasa visas paaudzes, pastāvīgo lasītāju pulkā daudz ir pensijas vecumā, kad acimredzot ir vairāk laika kam citam, ne tikai ikdienas pienākumiem. Arī tad, kad viņi paši vairs nevar aiziet līdz bibliotēkai, viņi pasīta lasāmo, un tad tas tiek piegādāts uz mājām. Viens no veidiem ir arī Ogres bibliobuss, kas nu jau gadu reizi mēnesī (otrajā ceturtdienā) izbrauc maršrutu pa Lielvārdes apkaimi (no Dzelmeim un Kaibalas līdz pat Avotiem). Ja sākotnēji nebija lielas atsaučības, tad palēnām pēc plašākas reklāmas (arī Muzeju dienā, kas tad bija atbraucis arī uz Lielvārdi) tā apmeklētāju skaits ir audzis un uz to pārgājusi arī daļa līdzšinējo Lielvārdes bibliotēkas lasītāju. Tas gan populārāks ir vecākās paaudzes vidū, jo bibliobuss kursē dienas laikā, kad strādājošie ir darbā.

Kā ir ar jaunāko paaudzi – cik liela vēlme ir lasīt? Ir arī šajā vecuma grupā lasītāji. Būtu vairāk, ja te būtu piemērota vide. Pirmajā stāvā Bērnu literatūras nodaļā ir rotaļu stūrītis mazākajai auditorijai, bet vajadzētu tādu, kas uzrunātu pusaudžus un jauniešus uzturēt ilgāk, ne tikai atnest un paņemt grāmatu. Ko izvēlas skolēni? Lielākoties to, ko skolotāji uzdod lasīt. «Un sākumā teju kā klasika ir tiecenis – dodiet visplānāko grāmatu,» pasmaidīja bibliotekāre, piebilstot, ka arī tas

Bērnu literatūras nodaļas pašu mazāko lasītāju rotaļu stūrītis ieguvis jaunu veidolu

ir labi, un paldies skolotājiem, ka viņi brīvprātīgā piespiedu kārtā liek atnākt uz bibliotēku. Novērojumi tomēr liecina – grāmatas iemil tie, kuriem ģimenē kāds no vecākiem to dara. Nevajag bērnam uzspiest to, kas varētu šķist piemērots. Lai lasa to, kas patīk, un tad jau tas palēnām ievilks grāmatu pasaulē un viņa interešu loks paplašināsies, spriež Inese Virse. Prieks arī par jaunaunajiem vecākiem, kuri lasa priekšā saviem mazuļiem. Pat tādiem, kuri vēl nerunā un paši neskrīn kājām.

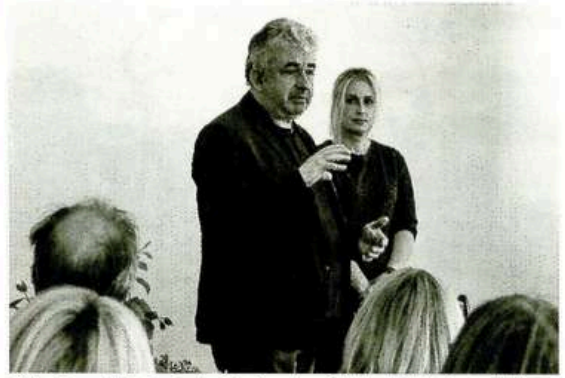
«Labu darbu veic arī dažādas grāmatu draugu kopas soctiklos, kā arī blogeri, kuri raksta par savu lasīšanas pieredzi un veido savus grāmatu apskatus. Ogres novadā tāda ir Aija Bremšmite, kura ir Ogres bibliotēkas galvenā bibliotekāre,» teic Lāsma Gabrāne. Vaicātas par bibliotēku nākotni, viņas vienā balsī apgalvo, ka tās noteikti būs vajadzīgas, arī drukātais formāts.

Gaumes dažādas

Vispār jau gaumes ir dažādas – vieni lasa tikai ārzemju autorus, citi (it īpaši gados vecākie) labprāt arī latviešu, aptverot visu klāstu, ko piedāvā mūsu izdevniecības. Te atkal ir iedalījums – ir, kas izvēlas jaunāko latviešu literatūras devumu, citi – arī iepriekšējo periodu. Sievietes biežāk grib

«ko vieglāku», piemēram, dāmu romānus, jo tik ģeopolitiski sašpringtā laikā negriboties baudīt neko depresīvu. Taču netrūkst arī intelektuālākas literatūras cienītāju, tāpēc vien ir svarīgi iegādāties grāmatas dažādām gaumēm, arī nozaru literatūru, ko gan, nenoliedzami, izvēlas daudz mazāk. Lielāks akcents tajā tiek likts uz pedagogijas jomu, kas ir vairāk pieprasīta. Jaunieši biežāk grib lasīt angļu valodā. Ir arī savs krieviski lasīšanas pulciņš – bibliotēkā ir piedāvājums arī šai auditorijai. Labs modelis ir starpbibliotēku abonements, kas dod iespēju ikvienam lasītājam sev tuvākajā bibliotēkā pasūtīt sev interesējošo no citas bibliotēkas. Lielvārdieši var saņemt iespieddarbus, piemēram, no Ķeguma vai Ogres grāmatu krātuvēm. Trimdas literatūras bagātīgais krājums jeb «Grāmatu klēts», kas savulaik tika izvietota Lielvārdes Kultūras centrā, ir pārceļus uz Lauberes pagasta bibliotēku, bet, ja vajadzīgs, var no turienes ko pasūtīt vai lasītājs pats aizbraukt pēc tās (bibliotēkas sistēmā ir redzams tās krājums). Šobrīd dažādās novada bibliotēkās ir aplūkojama ceļojošā «Grāmatu klēts» izstāde, un šoruden tā būs arī Lielvārdē.

Ir arī lasītāji, kas izmanto iespēju bez maksas lasīt E-grāmatu bibliotēkā. Runājot par digitālajiem pakalpojumiem, ir diezgan

Tikšanās ar aktieri un tulkotāju Gundaru Āboliņu bija ļoti apmeklēta

Burvju triku meistars ar čaklākajiem lasītājiem

liels pieprasījums pēc izdrukāšanas, kopēšanas, e-paraksta lietošanas (bibliotēkā ir tam nepieciešamā ierīce). Taču jāatzīst, ka datora lietošana izklaidei gan ir ievērojami sarukusi, jo tomēr vairākumam ir viedierīces un interneta pieslēgums. Arī lasītāvu vairs nesēž un nelasa periodiku vai grāmatu, tostarp mācību literatūru, kā tas savulaik bija ierasts. (Raksta autore mēte atcerējās, ka, ejot uz Ķemeru bibliotēku pēc grāmatām, it bieži tur lasītāvu redzējusi Imantu Ziedoni.) Ja tomēr kāds ilgāk uzkavējas, tad – lai iz-

mantotu bezmaksas Wi-Fi tīklu. Kamēr grāmatas tiek iegādātas ik gadu vienmērīgā daudzumā, tad preses izdevumu sadaļa gan sarūk. Ja pērn tika pasūtīti 32 dažādi izdevumi, tad šogad vairs tikai 23. Tas tāpēc, ka cenas pamatīgi palēkušās, bet bibliotēkai atvēlētais finansējums palicis iepriekšējā gada līmenī.

Gaida jaunas telpas

Bibliotēka Lielvārdes Kultūras namā atrodas kopš 1976. gada, un tās platība palikusi nemainīga. Lai atbrīvotu vietu jaunajām grā-

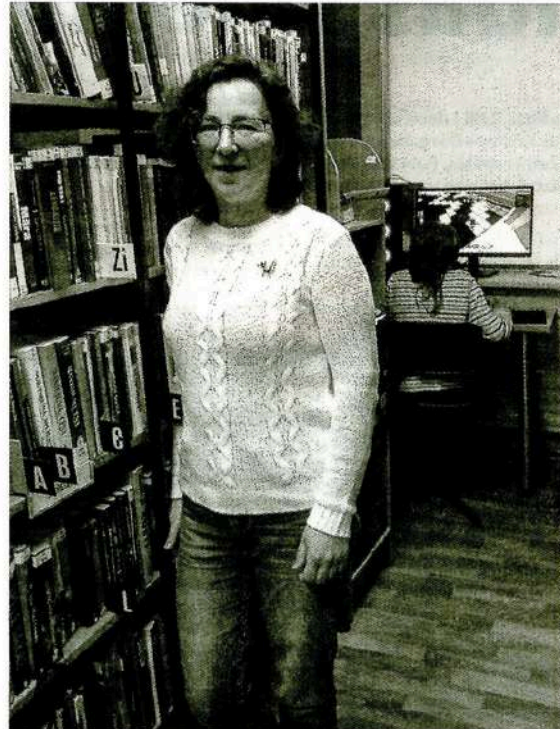
Avots: Ogres Vēstis Visiem

Datums: 17.01.2025

pēc grāmatām

Lielvārdes pilsētas bibliotekāres Lāsma Gabrāne (no kreisās) un Inese Virse

Lāčplēša filiāles bibliotekāre Dace Vecziediņa

matām, ik gadu tiek norakstītas fiziski nolietotas. Ir arī krātuvi-tes telpa, kas ir krietni par mazu. Kopš tiem laikiem ir arī plaukti, kas jau nokalpojuši savu mūžu. Smagā grāmatu nasta otrajā stāvā atstāj negatīvu ietekmi uz ēkas konstrukcijām, un būvspeciālisti vērsuši uz to uzmanību. Arī vides pieejamība ir tikai pirmajā stāvā, bet otrajā stāvā nav ne lifta, ne pacelēja. Kultūras nama vadība tikai priecātos, ja bibliotēka pārceltos uz citurieni, jo vēlētos izmantot telpas savām vajadzībām. Sen jau solītas jaunas, bet tā arī viss palicis «uz papīra», līdz ar to arī cerības uz jaunu aprikojumu.

Plašākas telpas dotu lielākas izstāžu un citu pasākumu iespējas. Te vienmēr ir kāda izstāde. Cilvēki tā ir pieraduši pie tām un, tiklīdz to nav, interesējas, kad būs. Lai gan cenšoties eksponēt lielvārdešu radošo veikumu, taču pa šiem gadiem atrast ko jaunu no vietējo ļaužu apcirkiem kļuvis grūtāk, tāpēc meklē arī ko jaunu ārpus Lielvārdes robežām. Šobrīd te aplūkojamas ikšķilietes Antras Saliņas tekstilijas, bet pirms tam bija Ināras un Agra Liepiņu gleznas.

Arī pasākumi tiek rīkoti dažādām auditorijām, taču ne vienmēr izdodas piesaistīt lielvārdešu uzmanību tiem, jo laikam ir palutināti ar citiem piedāvājumiem, arī tiem, kas baudāmi Ogrē un

Rīgā. Apmeklētākais (Kultūras centra mazā zāle bija pilna) iepriekšējā gadā bija – tikšanās ar aktieri un tulkotāju Gundaru Āboliņu. Cenšoties iepriecināt arī Bērnu literatūras nodaļas lasītājus – čaklākie pirms Ziemassvētkiem varēja vērot burvju triku meistara Valdemāra izrādi. Protams, jāreķinās ar finansālajām iespējām, jo uzacīnātajiem autoriem uz pasākumu ir jāmaksā. Viens no avotiem ir pašvaldības piešķirtais finansējums, kā arī Kultūrkapitāla fonda program-

arī Bērnu, jauniešu un vecāku zūrija, arī mazāko auditorija netiek aizmirsta. Nesen bibliotekāres viesojās Lielvārdes pamatskolas pirmsskolas vienā no grupiņām, kur mazie lasītāji nobalsojuši par sev mīļāko grāmatu.

Bērnu iecienīta vieta

Tas ir liels ieguvums, ka joprojām Lāčplēša rajonā darbojas filiāle, kas ierīkota daudzstāvu mājas trīsistabu dzīvoklī, uzskata Inese Virse un Lāsma Gabrāne. It īpaši to iecienīja bērni, kam tā ir gluži kā pagarināto nodarbību

tu ilgāk par stundu), kas nomainījies iepriekšējos, kuri savu laiku bija nokalpojuši. Tiesa, tad to bija vairāk un atradās telpā, kura tagad, izremontēta un ar puļiem aprīkota, ir vieta, kur piesēst un parunāties. Būtu labi, ja telpas būtu plašākas – kad te sabražas jaunā paaudze, enerģija kūsat kūsa. Varbūt pat traucē vienam otram vecākam lasītājam, kas grib klusumā pašķīstīt un izvēlēties kādu grāmatu. Taču, no otras puses, – labi, ka skolēni nāk, pat tad, ja šoreiz nenāk, lai ņemtu ko palasīt. Pilnīgi iespējams, ka nākamreiz paņems.

Filiāles bibliotekāre Dace Vecziediņa norāda, ka pērn Lielvārdē sācis darboties Jauniešu centrs, taču par dalībnieku tur var kļūt no 12 gadu vecuma. Kur lai paliek pārējie? Jā, skolās ir interešu izglītība, pulciņi, bet bērniem vajag vietu, kur var sanākt kopā ārpus skolas, darboties, sarunāties, atpūsties. Tā kā bibliotēkā ir maz vietas (maksimums 12–15 cilvēkiem), nereti pasākumus bērniem izziņo kādu dienu pirms tiem. Tā ap Ziemassvētku laiku dienu iepriekš sositklos palaiduši vēsti par piparkūku meistarklasi, un sanāca tik daudz, ka tik tikko pietika vietas. Un tas pierāda, ka bērni grib ne tikai «ietusēt», bet arī darboties.

«Jaunie ļaudis ar kaut ko ir jāiemāna, jāpiesaista grāmatām. Ar piespiedu mehānismiem tas

mas, uz kurām bibliotekāres ik gadu naski raksta pieteikumus. Sadarbojoties arī ar skolām un pirmsskolām, kur tiek rīkotas tikšanās ar radošiem cilvēkiem. Ir laba sadarbība ar Pensionāru biedrību un Dienas centru, kur arī ik pa laikam notiek kopīgi sarīkojumi ar bibliotēku. Darbojas

grupa. Pēc stundām daudzi labprāt iegriežas, it īpaši tie, kuriem vēl jāgaida skolas autobuss. Tā tas notiek arī brīdī, kad tur viesojas OVV. Pirmā atnāk meitene, kura nereti te mēdzot uzkavēties teju līdz slēgšanai. Jo mājās iet negribas. Viņa piesēž pie jaunā datorā (te tiek uzmanīts, lai tas nenotik-

APTAUJA

Kādas ir jūsu attiecības ar grāmatām? Vai patik lasīt? Kādi žanri?

Aija, pašvaldības darbiniece:

– Lasu grāmatas. Tās, kuras vēlos lasīt, nopērku grāmatnīcā un, kad ir izlasītas,

tad dāvinu bibliotēkai, lai tās krājumi tiek papildināti ar jaunām grāmatām. Šobrīd lasu Zanes Daudziņas grāmatu «Bērnudienas Komunālajā». Paralēli lasu vēl vairākas grāmatas, bet to lasīšana ir icilgusi.

Kintija, viesmīle:

– Pēc grāmatām eju gan uz bibliotēku, gan pērku. Man ļoti patik lasīt grāmatas par ceļojumiem.

Pēdējā laikā esmu izlasīju piecas grāmatas par *Camino Santiago* jeb Svētā Jēkaba ceļu un pati arī beidzot to izgāju. Iedvesmojos no grāmatām.

Aigars, autovadītājs:

– Ļoti reti tagad iznāk lasīt grāmatas. Agrāk, kad nebija pieejams internets, tad gan

lasīju daudz vairāk. Šobrīd esmu iesācis vienu grāmatu – Viktora Suvorova «Ledlauzis», bet vairāk par pāris lappusēm dienā nevaru izlasīt. Vienlaikus dažādos gadžetos tekstus es lasu daudz.

Valentina, pensionāre:

– Nelasu grāmatas šobrīd vispār. Visu man nepieciešamo informāciju atrodu

internetā. Var teikt tā, ka visu, ko esmu gribējusi, jau esmu izlasījusi un šobrīd ir lielāka interese par to, ko var lasīt datorā un skatīties TV.

mūsdienās nav izdarāms.» ir pārliecināta Dace Vecziediņa. Viņai prieks, ka tas saprasts arī valsts līmenī un tiek piedāvāti dažādi lasītprasmes veicināšanas pasākumi. Viens no soļiem – katru dienu skolā literatūras stundas laikā atvēlēt desmit minūtes klusajai lasīšanai, proti, katrs skolēns lasa sev interesējošu grāmatu, pēc tam aizpildot lasītāja dienasgrāmatu. Nākamais solis – visiem kopā apmeklēt tematiskas «Lasītrosmes» nodarbības bibliotēkā.

Te tiek rīkoti pasākumi ne tikai jaunākajai paaudzei, bet arī pieaugušajiem – ir tikšanās ar autoriem, arī vietējiem cilvēkiem, kam ir ko stāstīt un rādīt, teic Dace Vecziediņa, uzsverot, ka bibliotēka bija, ir un būs! ●

Avots: Ogres Vēstis Visiem

Datums: 17.01.2025

Lasītāju iemīlotākās grāmatas

Solvita Lībere: "Bērni lasa! Jā, varbūt nelasa vairs tik biezas grāmatas, kā mums gribētos, taču lasa."

Gulbenes novada bērnu bibliotēka ir apkopojusi pagājušā gada lasītākās grāmatas.

Bērnu bibliotēkas vadītāja Solvita Lībere "Dzirkstele" stāsta, ka pirmās divas desmitniekā ir šāgada "Bērnu žūrijas" grāmatas – "Meitene zilā kleitīnā", kas ir lasāma vecumposmā 11 un vairāk gadi, un "Kamils, kurš skatās ar rokām" vecumposmā 9 un vairāk gadi.

Pirmajā vietā – "Meitene zilā kleitīnā"

"Īpaši vēlos izcelt grāmatu par zēnu Kamilu, kurš ir neredzīgs bērns un dzīvo lieliskā ģimenē. Prieks, ka arī lasītājiem šī grāmata patīk, kā arī vecāki nāk un saka, ka tik labestīgu, sirsnīgu grāmatu sen nav lasījuši. Pirmajā vietā ir grāmata "Meitene zilā kleitīnā", kuru visvairāk lasa 5. un 6. klases jaunieši, jo grāmata ir viņu iecienītā izmērā un biežumā. Pie mums bieži atnāk skolēni un prasa grāmatu, kurā ir 100 vai līdz 150 lapaspusēm. Tad nu šī grāmata ir "iekritusi" šajā plauktīnā. Kopumā šajā "top 10" sarakstā ir četras "Bērnu žūrijas" grāmatas, un tas ir diezgan loģiski, jo šīs grāmatas bieži izvelas, un vēl – grāmatas atrodas atsevišķā plauktā un ir saliktas pēc vecumposmiem," stāsta S.Lībere.

Gregu izkonkurē Kapteinis Apakšbiksis

Strādājot bibliotēkā, viņa novērojusi, ka lasītājiem gribas pēc iespējas plānākas grāmatas, bet vecumam atbilstošas. Vairākus gadus pirmajās vietās bija "Grega dienasgrāmata".

"Šīs grāmatas ir patiesi nolasītas un tiek lasītas vēl joprojām, taču vairs neatrodas "top 10". Gregu ir izkonkurējis Dogmens un Kapteinis Apakšbiksis. "Dogmens" ir komikss, zīmējumi grāmata ir krāsaini, un tā ir drukāta uz biežāka papīra. Lasītājiem patīk, tas, ka grāmatas var izlasīt ātri, tās ātri šķirsas. Vecumposms ir nenoteikts – grāmatas lasa jau pirmsskolas vecuma bērni kopā ar vecākiem, gan bērni pat līdz 5. klasei. Otrs

BĒRNU BIBLIOTĒKAS VADĪTĀJA SOLVITA LĪBERE "Dzirkstele" rāda vienas no iecienītākajām bērnu grāmatām pagājušajā gadā. FOTO: GATIS BOGDANOVŠ

fenomens ir grāmatas par kapteini Apakšbiksi. Šis jau ir mazliet vairāk lasāms grāmatu "seriāls", un šķiet, ka bērniem patīk grāmatās aprakstītās neiespējamās situācijas ar skolas direktoru, iespējams, ne mazu lomu spēlē arī grāmatu, es teiktu, divinieci nosaukumi. Piemēram, sērijas trešās grāmatas nosaukums ir "Supervaronis Kapteinis Apakšbiksis un neticami bezkaunīgo kosmosa pavārdāmu ieburkums, kā arī tikpat ļauno bufetes zombijūgu invāzija". Piekritisiet, nu divains un intriģējošs nosaukums! Vēl var teikt, ka šajā brīdī topā ir komiksu grāmatas – tādat vizuālas, īsu tekstu grāmatas. Starp citu, arī "top 10" 6.vietas ieguvēja "Bērnu žūrijas" grāmata "Sirdslietas" ir komikss par divu sirsnīgu dzīvi un sadzīvi. Grāmata ir vecumposmam 5 un vairāk gadi un noteikti

ir lasāma kopā ar vecākiem. Ar to gribu teikt, ka arī komiksi var būt augstvērtīga un lieliska lasāmgrāmata!" saka S.Lībere.

Viņa uzsvēr – bērni lasa! "Jā, varbūt nelasa vairs tik biezas grāmatas, kā mums gribētos, taču lasa. Un viņiem gribas grāmatas, ar aizraujošu un mūsdienām atbilstošu sižetu un uzrunājošām ilustrācijām, ar pietiekami lieliem burtiem un ērtā lielumā," saka S.Lībere. ■

— Inita Savicka

FAKTI

Lasītākās grāmatas Gulbenes novada bibliotēkā 2024.gadā:

Pieaugušo grāmatas:

1. "Mājalpotāja Frīda Makfadena",
2. "Vārnas",
3. "Nepieradināts putns",
4. "Sestdienas kungs",
5. "Džekpots",
6. "Brāji Žagari",
7. "Dvēseles radinieki",
8. "Aizdomas",
9. "Atlants. Pā Solta stāsts",
10. "Marija /deja vu"/.

Bērnu grāmatas:

1. "Meitene zilā kleitīnā",
2. "Kamils, kurš skatās ar rokām",
3. "Dogmens",
4. "Dogmens uzdarbojas",
5. "Atgādījums ar mistisko saldumu spoku",
6. "Sirdslietas",
7. "Kausļa sirds",
8. "Mana laimīgā dzīve",
9. "Lili un burvju kaķis Bubass",
10. "Supervaronis Kapteinis Apakšbiksis un neticami bezkaunīgo kosmosa pavārdāmu ieburkums, kā arī tikpat ļauno bufetes zombijūgu invāzija."

Avots: Dzirkstele
Datums: 14.01.2025

"GRĀMATU STARTS" ir lasišanās veicināšanas projekts 3 līdz 4 gadus veciem bērniem, kas uzrunā un iesaista lasišanā ģimenes, piedāvājot nodarbības bibliotēkās.

Aicina pieteikties uz Mazo Pūčulēnu skoliņu

Gulbenes bērnu bibliotēka aicina uz Mazo Pūčulēnu skoliņu. Par to "Dzirkstele" informē Gulbenes bērnu bibliotēkas vadītāja Solvita Lībere.

S.Lībere stāsta, ka jau astoto reizi Gulbenes bērnu bibliotēka iesaistās Latvijas Nacionālās bibliotēkas Atbalsta biedrības īstenotajā programmā "Grāmatu starts". "Grāmatu starts" ir lasišanās veicināšanas projekts 3 līdz 4 gadus veciem bērniem, kas uzrunā un iesaista lasišanā ģimenes, piedāvājot nodarbības bibliotēkās.

"Gulbenes bērnu bibliotēkā šī aktivitāte iepriekšējos gados bija pazīstama ar nosaukumu "Runča Misiņa mazo gudrinieku skoliņa". To ir

absolvējuši jau gandrīz 100 mazie lasītāji, no kuriem daudzi jau ir uzskūši skolas gaitas un ir aktīvi bibliotēkas apmeklētāji. Šajā gadā Runčis Misiņš ir devies neliela atpūtā un savu vietu skoliņā ir atdevis Pūčulēnam – "Grāmatu starta" simbolam, tāpēc šajā gadā mazie 3 līdz 4 gadus vecie bērni apmeklēs "Mazo Pūčulēnu skoliņu". Aicinām pieteikties! Nodarbības notiks vienu reizi mēnesī sestdienā. Kopumā notiks četras nodarbības, pēdējā – aprīlī. Šajā nodarbībā mazie skoliņas absolventi saņems dāvinājumu īpaši veidotu "Grāmatu starta" pūču komplektu – mugursomu, Ineses Zanderes un Rūtas Briedes bilžu lasāmgrāmatu "Vai grāmatai ir knābis?", miļļietīņu un noderīgu ma-

teriālu vecākiem par lasišanu. Ko darīsim skoliņā? Galvenais – lasīsim! Mācīsimies klausīties, atbildēt uz jautājumiem par izlasīto, rotaļāsimies un radoši darbosimies. Tās būs izglītojošas, radošas un attīstošas nodarbības bibliotēkā, kuras notiks kopā ar vecākiem," stāsta S.Lībere.

Pieteikumi tiek gaidīti līdz 22.janvārim. Apmeklētāju skaits būs ierobežots vietas trūkuma dēļ. Pieteikties var pa tālruni 64473266 vai e-pastu solvita.libere@gulbenesbiblioteka.lv". Pirmā nodarbība notiks 25.janvārī pulksten 11.00 Gulbenes bērnu bibliotēkā. Nodarbības ilgums – viena stunda. ■

— Inita Savicka

Avots: Dzirkstele
Datums: 14.01.2025

Aktuālais Lubānas pilsētas bibliotēkā

Neticami ātri ir aizskējis 2024. gads. Lubānas pilsētas bibliotēkas pakalpojumus šā gada laikā ir izmantojuši vairāk kā 725 apmeklētāji. Bērnu literatūras nodaļā šajā gadā ir reģistrēti 328 lietotāji, bet pieaugušo literatūras nodaļā – 540, turklāt 143 lietotāji apmeklē abas nodaļas.

Šogad Bērnu literatūras nodaļa sadarbībā ar Lubānas vidusskolas un PII "Rūķīši" skolotājiem ir iesaistījusies LNB rosinātajā kustībā *Restarts lasīšanai*.

Lai veicinātu bērnu un jauniešu lasītprasmi, ir notikušas 12 bibliotekārās stundas, kurās dalībnieki iepazīna gan jaunāko literatūru, gan arī grāmatu piedāvājumu dažādiem vecumiem un gaumēm. Šogad ap 40 lietotāji iesaistījās arī lasīšanas veicināšanas programmā "Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija 2024". Prognozējam, ka grāmatas izlasīs un novērtēs 22 no šiem bērniem, jauniešiem un pieaugušajiem.

Šajā gadā dienas gaismu piedzīvoja divu lubāniešu sarakstītas grāmatas, kuru atvēršanas svētki notika bibliotēkā: 11. maijā – Ēvalda Leona grāmatiņa "Meža elpa" un 7. decembrī Aleksandra Kalniņa grāmata "Dienas piezīmes".

Īpaši pacilājošs mirklis šajā gadā – Lubānas bibliotēkas simtgades svinības, kur teicām paldies saviem lasītājiem, atbalstītājiem. Saņēmām arī neskaitāmus apsveikumus un laba vēlējumus, kuri silda mūsu sirdis vēl joprojām.

Pieaugušo literatūras nodaļā šajā gadā tika eksponētas 19 izstādes, veltītas gan grāmatu autoriem, gan dažādas tematiskās izstādes.

Visu decembra mēnesi bibliotēkā ir skatāma vietējo mājražotāju izstāde-tirdziņš, kurā ar saviem darbiem piedalās 36 amatnieki.

Paldies visiem mūsu apmeklētājiem par sirsnīgajiem smaidiem, labajiem vārdiem. Lai mierpilns un ģimenisks šis svētku laiks! Lai katra nākamā gada diena nes mirklus, par kuriem priecāties un pateikties!

Lubānas pilsētas bibliotēkas vadītāja
Inguna Kaņepone

Lasītāji korigē populārāko grāmatu topu

IEVA VILMANE

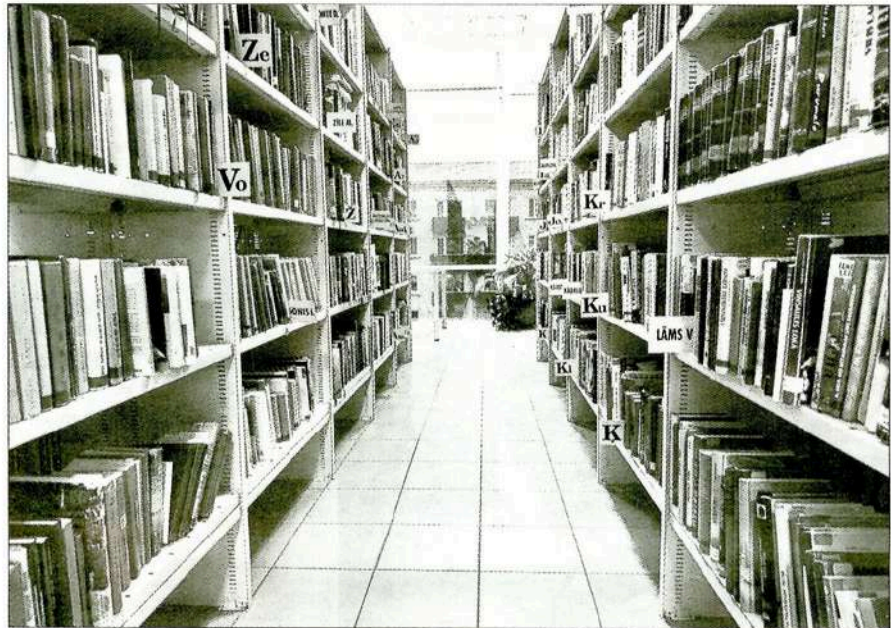
Pēc redakcijas lūguma Saldus novada bibliotēka apkopojā datus par pērn vislasītākajām grāmatām. Nejausi izvēlētas lasītājas komentē pagastos vispieprasītākos darbus.

Pampālniecei GUNTAI FIGORIŅAI tik Daces Judinas darbi, arī *Mantojums* aizrāvis, bet par TOP 5 pārējām grāmatām viņai maz ko piebilst — vai nu nav lasījusi, vai nekas spilgts nav palicis prātā. Gunta atklāj, ka viņa priekšroku dod ārzemju autoriem, bet no latviešiem "Judina riktīgi paveik", jo lasītāja ir iecienījusi detektīvromānus.

"Katrā Judinas grāmatā ir noslēpums, kas jāatšķetina, — jāsameklē senču saknes, jāatrisina noziegums vai kas cits. Autorei raita valoda, sižets saprotams un tik interesants, ka grūti grāmatu nolikt malā, gribas lasīt vēl un vēl! Trilōģija *Inde viņa kausā* iesākas ar vecas mājas remontu, tas mudiņa izpētīt dzimtas saknes un noskaidrot, kas un no kurienes nācis, kā dzivojis. Jāteic, ka man stāsts līdz galam nepatīk skaidrs — prasās turpinājums," atzina G. Figoriņa.

No latviešu autoriem viņai interese raisa arī Leldes Kovaļovas darbi, bet tulkotās daiļliteratūras plauktos vienmēr pamana Danielas Stīlas romānus. "Pampāņu bibliotēkas piedāvājums ir pietiekami plašs, domāju, ka katram ir, ko izvēlēties. Ģimenē pagaidām esmu vienīgā lasītāja, ļoti ceru uz mazmeitu, jo izskatās, ka viņai lasīšana sāk iepatīties," vecmāmiņas balsi saklausāms prieks.

Gaiķeniece ILZE KONSTANTE ir liela lasītāja, un, lai kur arī ikdienas ceļi vestu, viņai bibliotēka vienmēr pa ceļam — Ilze reģistrējusies bibliotēkā Satīķos, Pampājos un Saldū. "Noteikti esmu lasījusi!" Ilze iesaucas, izdzirdējusi, ka TOP 5 laureāte ir Šarlote Linka. "Esmu izlasījusi visas latviski izdotās Linkas grāmatas, bet daudzām neateros nosaukumu... Linku un Kamillu Lekbergu vai ēdu! Esmu iecienījusi kriminālromānus un ne jau tāpēc, ka kādu žēlīgi vai nežēlīgi nogalinātu; man patīk nozieguma atklāšanas gaita un izdomāt pašai savu versiju

SALDUS NOVADA BIBLIOTĒKA

FOTO — IEVA VILMANE

Saldus novadā vislasītākās grāmatas 2024. gadā

1. Šarlotes Linkas detektīvs *Vientuļā nakts* (Zvaigzne ABC).
2. Māras Jakubovskas *Tante Vilhelmine* no sērijas *Vakara romāns* (Latvijas Mediji).
3. Daces Judinas trilōģijas *Inde viņa kausā* noslēdzošā grāmatā *Mantojums* no sērijas *Vakara romāns* (Latvijas Mediji).
4. Ilzes Upītes kaislību romāns *Trakās kāzas* (Latvijas Mediji).
5. Andras Rušmanes-Vejas romāns *Lūznis* (Latvijas Mediji).

Saldū vislasītākās grāmatas 2024. gadā

1. Zanes Daudziņas atmiņu etiodes *Bērnudienas Komunālījā* (Zvaigzne ABC).
2. Frīdas Makfadenas psiholoģiskais trilleris *Mājkāpotāja* (Latvijas Mediji).
3. Sandras Kalnietes *Māte sieva. Sieva māte. Meita sieva* (Zvaigzne ABC).
4. Tabeas Bahas mīlestības romāns *Zīda villas mantinieki* (Zvaigzne ABC).
5. Nitas Prouzas trilleris *Istabene* (Zvaigzne ABC).

Saldus novada bibliotēkas statistika

par vainīgo. Patīk ļoti izveidoti prāta mezģi, nereti tikai pēdējās lapās uzzinu, cik aplami esmu domājusi — aizraujoši! Linkas darbos galvenie varoņi nemainās, esmu iztēlojusies, kā viņi izskatās, kā skan balsis, un ar katru grāmatu tēli kļūst pilnīgāki. Vēl patīk, ka Linka meistarīgi savij senos laikus ar mūsdienām," turpina Ilze Konstante. Labas atmiņas gaiķeniecei arī par *Tanti Vilhelmini* — par asprātībām esot sirsniģi smējusies, bet nodomājusi: kaut nu pati nekļūtu kā tante Vilhelmine... Ilze brīnās, ka starp lasītākajām grāmatām nav Zanes Daudziņas *Bērnudienas Komunālījā* un Daces Rukšānes slavenie romāni *Dzīki* un *Krievu āda*. "Rukšānes pēdējie romāni visu laiku iet no rokas rokā, biblio-

tēkās uz tiem veidojas garas rindas," teic lasītāja. Ja topu drīkstētu mainīt pēc saviem ieskatiem, viņa tajā izbrīvētu vietu vismaz vienam skandināvu kriminālromānam.

LAIMA BRIEDE OŠENIEKOS ir vislielākā lasītāja, taču ne reizi vien gadījies tā, ka nav pazīstama ar darbiem, kas *Saldus Zemes* literārajā lappusē *Kurzeme* ik mēnesi uzrādīti par populārākajiem. "Varbūt tas tāpēc, ka katrā bibliotēkā atšķiras piedāvājums, un Ošeniekos nav to grāmatu, kas Saldū. Lai gan — ja kāds izdevums mani ļoti, ļoti ieinteresējis, bet uz vietas nav, tad bibliotekārite to atved no citas novada bibliotēkas," lasītāja novērtē servisu.

No gada lasītākajām grāmatām viņai zināms tikai Judinas

Mantojums. "Nevarētu teikt, ka Judina būtu mana autore, taču cenšos izlasīt katru viņas jaunumu. Man patīk sērija *Lata romāns* (tagad *Vakara romāns* — red.), jo tajā bieži uzrodas jaunie rakstnieki. Nupat izlasīju Rutas Bērziņas *Baltās takas*. Ļoti patīka, jo raisīja dziļas pārdomas; notikumi kā dzīve, un tādi sižeti man patīk, par daudz safantazētus negribu. Vēl man patīk ceļojumu apraksti," Laima Briede icīmē savu gaumi. Viņa populārāko grāmatu topā iekļautu ne visai jaunu Lūsindas Raiļijas romānu astoņās grāmatās *Septiņas māsas*. "Uz to ilgi bija garas rindas, tāpēc izlasīju salīdzinoši nesen. Tik tiešām labs! Par prasmi ļoti aprakstīt dzīvi atzīnību pelnījušas arī Nora Robertsa un Kārena Vaita." ▣

RaDoTava turpina lasītāju klubiņa tradīcijas

IEVA VILMANE

Nīgrandes pagasta Kalnos pirmo darbības sezonu aizvada radošā studija *RaDoTava*. Tā balstās uz gruntīgiem pamatiem — uz Kalnu bibliotēkas lasītāju klubiņu *Lubenieki*.

Pagājušajā gadā Kalnu bibliotēkā gadiem ierastu kārtību izmainīja vadītāju maiņa, un *Lubenieki* pačībēja.

Rosīgākajiem dalībniekiem nebija miera, jo vairāk nekā 10 gados bijušās bibliotēkāres Valda Freidenfelde un Ieva

Kalvāne bija pieradinājušas regulāri satikties un pārrunāt izlasītās grāmatas, uzklaut ceļotājus, atcerēties apkaimes vēsturei nozīmīgas personas un notikumus.

RaDoTavas vadītāja Anita Ķempe ar smaidu saka: par galveno kļuvusi tikai tāpēc, ka, ilgus gadus vadot Kalnu bērnu darbu, iemanījusies labi saorganizēt cilvēkus kopīgiem darbiem. Studijas dalībnieku

skaits svārstīgs, ir 15 — 20 interesentu. Kodols krietni mazāks, toties iet uz visām debess pusēm — tam interesanti kā bibliotēkā, tā kultūras namā, un pietiek apgriezīenu arī pašu pasākumiem. "Esam dullie un nemierīgie," sarunā ieskanas *RaDoTavas* dalībniece Zenta Klaipas smieklī.

Turpinājums 5. lpp.

RaDoTava turpina lasītāju klubiņa tradīcijas

RADOTAVAS PĒCPUSDIENA pagājušā gada nogalē. Tajā reizē izgatavoja apsveikuma karītes, citās risināja sarunas par āboliem, Martiņiem, dzimtas koka pētišanu — tēmu loks ir plašs.

EKSKURSIJU VADĪŠANA KALNU KULTŪRAS NAMĀ ir *RaDoTavas* dalībniece Zenta Klaipas (no kreisās) sirdslieta. Šoreiz par Nīgrandes pagasta dizaina pētēm uzzina rakstnieks Guntis Tālers no Tukuma.

Sākums 1. lpp.

Jautāta par radošās studijas galvenajiem darbības virzieniem, A. Ķempe nosauca tos, par kuriem dalībnieki viedojas 26. augustā, dibināšanas reizē. *RaDoTavas* interešu lokā vispirms ir novadpētniecība — rakstnieka Jēkaba Janševska, bijušā kolhoza *Jaunais komunārs* un tā priekšsēdēja Jāņa Blūma daudzzināšana. Studiju interesē ciema skolas, bērnu darbu, kultūras nama, tiltu, biedrības nama un citu sabiedrisku būvju vēsture. Tikpat liela interese ir par iedzīvotāju atmiņām, jo tajās Nīgrandes pagasta vēsture atklājas māju stāstos, ģimenes fotogrāfijās un dzimtu pētījimos.

Anita Ķempe priecājas arī par *RaDoTavas* aizraulību izziņāt latviešu tautas tradīcijas, braukt ekskursijās un apmeklēt teātra izrādes. Studijai pagaidām nepienākas pašvaldības nauda, tiklīdz tā būs, domās par izziņošām lekcijām. "Studijas kodolā esam pieredzējušas dāmas, katra ar savu lielu gudrību, tāpēc mūsu mērķis ne tik daudz skoloties, cik aizdomāties par ikdienišķiem un ne tik ikdienišķiem jautājumiem," skaidro vadītāja.

Pirmajos mēnešos viņai vislielākās grūtības radīja ideju ģenerēšana. No otras

puses, pašai tik daudz interešu — dziedāšana Kalnu kultūras nama sieviešu korī, piedalīšanās vietējā rokdarbnieku pulciņā, literatūra, u. c. —, ka reizēm pietrūkst laika rimti apdomāties, ko saturīgu piedāvāt *RaDoTavas* dalībniekiem.

Jautāta, par ko pirmajos mēnešos vadītājam gandarījums, viņa vispirms stāsta par sadarbību ar biedrību *Mūsu vārds*. Tā tik cieša, ka brīžiem grūti nošķirt, kurš projekts *RaDoTavai*, kurš — *Mūsu vārdam*. Saikni vēl nesaurajamāku padara fakts, ka vairāki entuziasti darbojas abās organizācijās. Piemēram, septembrī ikgadējo Baltu vienības dienu Kalnaišu kalnā noorganizēja *RaDoTavas* dalībniece Zenta Klaipa, bez viņas netikta arī pagājušajā ceturtdienā, kur *Mūsu vārda* literāro sarunu ciklā viesojās rakstnieks Guntis Tālers — Zenta Klaipa ciemiņu izveda isā ekskursijā pa Kalnu kultūras namu, lai viņš uzzinātu vairāk par tā augstvērtīgo interjeru, kā arī lai dzirdētu kaut vai dažas spilgtas epizodes no savulaik visā Latvijā slavenā kolhoza *Jaunais komunārs*. (Ar detektīvromāna autoru Gunti Tāleru lasītājus iepazīstināšu nākamajā *SZ* literārajā pielikumā *Kurzenīte* — I. V.) *RaDoTavai* daudzsoļoša sadarbība veidojas arī ar Kalnu jauniešu klubiņu *D.E.M.O.* ☑

LITERĀRA TIĶŠANĀS ar Gunti Tāleru Kalnu kultūras namā ir vietejas biedrības *Mūsu vārds* un radošās studijas *RaDoTava* kopīgs darbs.

Avots: Saldus Zeme

Datums: 14.01.2025

Sievišķīgi un cilvēciski par neērtām tēmām literatūrā

Sarunu cikla "Laikabiedri" noslēdzošā tikšanās 2024. gada pēdējās dienās Ulbrokas bibliotēkas lasītājus aizveda pārdomās par skumjo ar gaišumu. Tikāties, lai klausītos rakstnieces Daces Vīgantes teiktajā. Autore stāstiem raksturīgs lakonisms, pietuvināts skatījums uz ikdienišķu cilvēku iekšējo un ārējo pasauli. Līdzjūtība.

Daži no mums jau diezgan labi pazīstami ar autores daiļradi, par lielskiem atzīstot viņas stāstu krājumus "Ledus apelsīns", "Tad redzēs", "Bumbulītis", garstāstu "Ledus okeāns" un romānu "Romantiķis". Autore ir viena no labākajām latviešu rakstniecēm. Paldies, ka kopā izrunājām par skumjo ar gaišumu, tā Lea Vinks jeb Linda Vītuma – vēl neatpazīstama latviešu rakstniece. Lea Vinks ir pseidonīms, kas rada zināmu atstatumu starp personību un autoru, kas drosmīgi raksta dzeju, prozu un nodarbojas ar atdzeju. Linda uzvarējusi Vidzemes prozas lasījumu konkursā, kā arī piedalījies prozas lasījumos Rīgā. Viņas darbi publicēti mēnešrakstā "Avīzes Nosaukums", žurnālā "Strāva", literatūras un filozofijas žurnālā "Punctum". Kā saka Dace, Lea Vinks "latviešu literatūrā aizsākusī sēru žanru", ievēdot lasītāju fantāzijas pasaulē. Pati Lea saka, ka "vārdi ir veids, kādā milzīgu spriedzi vadīt laukā. Veids, kādā pastāstīt to, kurā es pati to varu piedzīvot kā stāstu, un, pastāstot to citiem, izveidot saikni. Aptvert, noformēt stāstos, iedot formu, paskatīties un būt pēc tam. Rakstīšana ir terapijas veids, bet tas nedrīkst būt vienīgais, jo literatūra no tā cieš".

Pasākumu vadīja Ulbrokas bibliotēkas kultūras projektu vadītāja Liega Piešiņa. Šajā pirmssvētku laikā risinātās tēmas bija atbilstošas sajūtām un noskaņojumam aiz loga – tumšs, nedaudz skumjš, nedaudz melanholisks, bet cerīgs un apcerīgs. Dace Vīgante gan sacīja, ka viņas stāsti nav joku pilni, lai gan dzīves sūrumu viņa tomēr mēģina pašķīdināt ar nedaudz humoristisku tekstu, ir darbi,

kuros humora dzirksti nevar piešķilt, bet tur var rast līdzjūtību, ko izraisa citu bēdas, nelaime un kam raksturīgas skumjas, nožēla, arī vēlēšanās palīdzēt. "Par visskumjākajām lietām rakstīt ar tādu mazliet gaišu humoru un tādu nelielu ironiju, tas ir vislabākais veids, kā runāt par skumjām lietām, par grūtībām." Par tādu Dace Vīgante atzīst arī Viktorijas Hanišovas "Sēņotāju". Tas ir veids, kādā pasniegt traģiskas lietas tā, lai "lasītājs visu sajustu un viņā neatvērtos skumju bedre, lai sajūta būtu starp rindām".

Kultūras žurnāliste Liega Piešiņa minēja, ka rakstnieki – vīrieši dažkārt slēpj negatīvo zem epizodēm ar seksuālu noslieci. Tas atspoguļojas, piemēram, Januša Leona Višņevska grāmatā "Vientulība tīmeklī". Sēru tēmu aizskar arī psihoterapeita, teologa un reliģijas psihologa Gata Līduma grāmata "Trīs vīri krogā, neskaitot kaķi: ciešanu breviārs".

Turpinot šā vakara tēmu, Dace Vīgante lasīja sava darba fragmentu – sarunu ar māti no grāmatas "Romantiķis". Autore runāja arī par tēva un mātes lomu bērna pasaulē. Par saikni starp vectēvu un viņa vēl nedzimušo mazbērnu, kas atspoguļota grāmatā. Rakstniece ļoti vēlas, lai lasītājs, lasot šo un citas viņas grāmatas, ir uzmanīgs, sajūt niansas un daudzslāņainību. Dace pati mēģina būt atvērta pret jebkādu literatūru. Viņa zina, ka tur ir iekšā visas domas un emocijas, zina, ko cilvēks grib pateikt, tikai viņš to grib pateikt pa savam, tāpēc viņa ļaujas tam, ko mākslinieks vai autors grib parādīt. Viņa saka, ka visu laiku ir jāžonglē, "drusciņ paturī prātā savu lasītāju. Vai viņš varēs to

manu ļoti simbolisko domu, ko es pati zinu, no kurienes viņa radusies – tā ideja, vai mans lasītājs to sapratīs. Es parasti to mēģinu kaut kā izbalansēt, lai viņam būtu nedaudz vieglāk". Pieminot Georga Rubeņa jauno grāmatu "Gulbju nakts", sarunā ieviesās doma par to, vai tiešām visam jānotiek viegli un ātri. Viešņām un vakara vadītājai vienojoties, tika nolemts, ka nekas, kas darīts dziļi un nopietni, tas nav ātri. Arī romānu rakstīšana. Vēl pievērsāmies izsūtīto tēmai, Liegai salīdzinot Daces "Ledus okeānu" un spēlfilmu "Melānijas hronika", kas tapusi pēc Melānijas Vanagas grāmatu motīviem. Nobeigumā darba fragmentu par sērām lasīja Lea Vinks, bet Liega – fragmentu no izstādes "Veco grāmatu jaunā dzīve". Papīrmākslas un mākslinieku oriģinālgrāmatu (*artist book*) izstāde Ulbrokas bibliotēkā daudzpusīgi demonstrē papīra un augu šķiedru izmantošanas iespējas un valodā runā par cilvēkam svarīgo – emocionālo labbūtību visos dzīves vecuma posmos.

Sarunu un šo tikšanos Dace Vīgante noslēdza ar balti siltām noskaņām jeb Ziemassvētku dzejoļiem. Un pasākuma apmeklētāji minēja to autorus, par veiksmīgu atbildi iegūstot kādu no Daces Vīgantes grāmatām.

Lasīti ļaudis! Ulbrokas bibliotēkas aizkadra cilvēks Diāna Kristapsone nemanot fiksēja sievišķīgi emocionālo un tik patieso noskaņojumu. Paldies, uz tikšanos Jaunajā 2025. gadā! Uzsāksim jaunu sarunu ciklu "Domātājs" mākslā, literatūrā, kultūrā un žurnālistikā, kad uz tikšanos ar lasītāju tiks acināti literāti, žurnālisti un vēsturnieki.

Ulbrokas bibliotēkas kolektīvs

Avots: Tēvzemīte

Datums: 10.01.2025

Šobrīd Raunas bibliotēkā ir aplūkojama puse no mākslinieces personālizstādei veltītajiem darbiem, pārējie bibliotēkas telpās atrādišanai tiks izlikti februārī.

FOTO: NO RAUNAS BIBLIOTĒKAS ARHĪVA

Marijas Leinas personālizstādē košas krāsas un nesteidzība

No 15. janvāra līdz 22. februārim Raunas bibliotēkā ir aplūkojama Marijas Leinas personālizstāde "Nesteidzība".

Marija Leina ir dzimusi 1998. gadā Latvijā. Šobrīd dzīvo un strādā Francijā, Parīzē. Līdz šim Francijā un Latvijā ir sarīkotas vairākas jaunās mākslinieces personālizstādes.

Pašlaik Marija strādā algotu

darbu Invalīdu biedrību asociācijā, tāpēc nodarbošies ar gleznošanu laika atliek tikai brīvdienās.

Pirms izstādēm Latvijā "Krāsu prieks. Satikšanās" (2022) un "Krāsu prieks. Atkalsatikšanās" (2023) māksliniece Marija Leina teica: "Gribētos, lai manis uzburtā krāsu pasaule sagādā prieku!"

Šī gada ceļojošo izstādi Latvijā no janvāra līdz novembrim Marija pavada ar vārdiem: "Tiksimies šeit vai citur, bet tiksimies!"

Marijai bez gleznošanas tuva ir arī mūzika, jo, pateicoties mūzikai, viņa iemācījās runāt. Vokālu apgūst privāttundās. Viņa darbojas arī projektā "Kopā mēs varam", kur dzied kopā ar puisi autistu. Marija uzstājas arī savās izstādēs.

Marijas gleznas ir nesteidzīga māksla, kurai jāvelta laiks, jāizbauda. Skatoties gleznās, rodas daudz jautājumu, veidojas dažādas paralēles. Var ienirt gan

mākslā, gan sevi.

Marijas izstāde ir perspektīvu satikšanās. Gleznas ir reizē košas un vienkāršas. Tās dod prieku un spēj sniegt atvieglojumu šajos sarežģītajos laikos. Tā par viņas gleznām teikusi mākslas speciāliste Elizabete Groce.

Raugoties uz viņas gleznām, rodas neapšaubāma pārlicība, ka viņa glezno spilgtām krāsām piesātinātās daudzslāņainas abstrakcijas, kur atspoguļojas autores

emocijas un pārdomas. Nereti viņas darbi prasa vērigu skatītāju un izteiles brīvību.

"Ir prieks, ka Marijas Leinas darbi ir atceļojuši pie mums. Izstāde ir koša, un darbu ir ļoti daudz. Kopā ir 32 gleznas. Otru daļu pie sienām izliksim februārī," saka Raunas bibliotēkas vadītāja Digna Soboleva.

Izstāde aplūkojama bibliotēkas darba laikā. 📍

— Ilze Fedotova

Avots: Ziemeļlatvija

Datums: 17.01.2025

Salacgrīvas bibliotēkā – gleznas

Salacgrīvas bibliotēkā skatāma mākslinieces Ilonas Vuškānes gleznu izstāde *Starp četriem gadalaikiem*. Jaukos atklāšanas svētkus papildināja viņas meitas Vanesas Martas muzikālais priekšnesums, kuru kopā ar gleznojumiem ieradās baudīt I. Vuškānes ģimene, draugi un domubiedri. Darbus, kuri vēsta par periodiem starp gadalaikiem, galvenokārt attēlojot dabas elementus un krāšņo pasauli mums apkārt, iespējams aplūkot līdz mēneša beigām.

Avots: Auseklis

Datums: 15.01.2025

Silvijas kundze savās gleznās ataino Dieva radīto skaisto pasauli

Pagājušajā nedēļā Staiceles bibliotēkā jaukā kompānijā tika noslēgta rozēnietes Silvijas Damsones gleznu izstāde *Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis*. Maigās krāsās uz audekla gleznoti dabasskati, ziedi, iemūžināta arī jūra. Kopš izstādes izvietojanas bibliotēkas telpās gleznas nedaudz pamainītas, ietverot arī ziemas skatus. Sacīt, ka šie darbi ir skaisti, būtu pateikt par maz. Lūkojoties gleznās, iestājas mierā un viegluma sajūta, šķiet, uz brīdi pierimst domu skrējieni. Pie dažām ainavām gribas pakavēties ilgāk.

Šī ir otrā reize, kad Staiceles bibliotēkas apmeklētāji varēja lūkoties Silvijas kundzes veikumā. Bibliotēkas vadītāja Anita Strokša precizēja, ka pirmā izstāde notikusi kovīdlaikā, un priecājās, ka rozēniete piekrita vēlreiz izstādīt savas gleznas. – *Ļoti daudz cilvēku skatījās un priecājās. Par to Silvijai sirsnīgs paldies!* – tikšanās ar izstādes autori ievadot, sacīja A. Strokša. S. Damsones darbus varēja aplūkot arī Staiceles–Rozēnu ev.lut. baznīcā.

Talants Silvijas kundzei piemītis jau bērnībā – ļoti patīcis un arī paveicies zīmēt. – *Skolas laikā visi uzskatīja, ka māku zīmēt. Klasē tādi bijām divi, – pastāstīja Silvijas kundze. Sapnis par gleznošanu viņā saglabājās. Jaunībā ar kārām acīm lūkojusies uz krāsām, taču dzīve tā iegrozījusi, ka sapni par gleznošanu piepildīt nav sanācis. Otām un krāsām S. Damsonē pievērsusies pirms aptuveni desmit gadiem, kad dzīvē sācies smags periods, veselības problēmas, no kurām aizmiršanu meklējusi spēlēs internetā. – Kad neko nevar, cilvēks ievēlās atkarības. Tā bija arī man. Tad nāca apgaismība – ko gan es daru, rīti pāiet tik bezjēdzīgi! Lūzdu Dievu, lai mani atbrīvo no atkarības. Noņēma kā ar roku un šo man iedeva vietā. Dievs ir brīnišķīgs un uzklausā mūsu lūgšanas, ja tās sacītas no sirds, – par sākšanu gleznot teica rozēniete. Tobrīd viņa ilgāku laiku padzīvojusi Vācijā pie meitas, kura mammai uz dzimšanas dienu sagādāja pārsteigumu – uzdāvināja molbertu, audeklu, krāsas un otas. – Internetā meklēju māksliniekus, kuri māca, kā gleznot. Pirmais, ko atradu, bija amerikānis Keivins Fīlds. Angļu valodu neprotu, tādēļ tikai skatījos, kā viņš to dara, kā jauca krāsas. Sāku pamazām arī pati, soli pa solim. Sākumā gleznoju uz papīra, – pirmajos soļos dalījās S. Damsonē.*

Daudzi darbi palikuši Vācijā pie mei-

Rozēnietei Silvijai Damsonē gleznot iedvesmo daba, skaisti skati

tas. Autore gleznojusi arī Austrijā, dzīvojot pie otras meitas, pie kuras arī ir vesels krājums. Tāpat daudziem Staiceles puses iedzīvotājiem mājās ir kāda Silvijas glezna. – *Kur dodos, visur gleznoju. Tagad, aizbraucot pie meitas uz Vāciju un paskatoties uz saviem pirmajiem darbiem, nodomāju – ārprāts, – pasmēja izstādes autore. Laika gaitā prasmes augušas. – Mākslinieki mācās visu mūžu. Domāju, portreti būs nākamais, ko apgūšu. Tas nav vienkārši, tur vajadzīgas stingras zināšanas.*

Iedvesmu gleznām rozēniete rod, gan ieraugot kaut ko skaistu dabā, gan no fotogrāfijām. Šis tas tapis arī pēc atmiņas, kaut ko kompozicionāli pieliekot klāt. – *Daudz braukāju ar velosipēdu – skatos saullēktus un saulrietus. Kad sāku gleznot, Dievs man atklāja redzējumu uz dabu, cik skaistu to ir veidojis. Pie katra sava darba Silvijas kundze pierakstījusi arī Dieva vārdus. – Cilvēki nāc skatīties gleznas, un ļoti jauki, ja viņi arī izlasa, ko Dievs grib mums teikt. Varbūt kādu tas uzrunā, – atgādināja autore. A. Strokša apliecināja, ka gadā noslēgumā, kad bibliotēkā bija bagātīgs pasākumu klāsts, skatās gleznas aplūkojuši un arī pierakstītos dievvārdus izlasījuši daudzi. Arī tikšanās reizē sanākušie novērtēja gan pašas gleznas, gan tām pievienotās rindas. Auditorijā izskanēja, ka rozēnieši ir bagāti – viņiem ir divi mākslinieki, kuri turklāt gleznošanu apguvuši pašmācības ceļā, – Aivars Prokopovičs un Silvija.*

Silvijas kundze dzimusi un augusi Rīgā, vēlāk dzīves ceļš aizvedis uz Salacgrīvu, no kurienes viņa pēc tam pārcēlusies uz Rozēniem. Izaudzinājusi trīs bērnus – divas meitas un dēlu. Abas meitas dzīvo ārzemēs, bet dēls Salacgrīvā. Rozēnietes bagātība ir arī pieci mazbērni un jau divi mazmazbērniņi, ko dāvājusi mazmeita Inga, kura ar ģimeni arī dzīvo Staiceles pusē. Izstādes noslēguma sarunā klāt bija arī Inga. Šķiet, mākslas dzirksts pārmantojusies, jo arī mazmeita glezno. Tiesa šobrīd Ingai tam atliekot mazāk laika. Arī Silvijas kundzes dēlam gleznošana padodas, bet viņš ar to neno darbojas. – *Tas prasa pacietību un daudz laika. Pensionāriem tā vairāk. Ir jau tā, ka uzreiz nesanāk, bet tad darbu pārtaisu pat vairākkārt. Piekaru to pie sienas un skatos. Ja kas ne tā, ņemu nost un pielaboju. Tā daru, līdz redzu, ka viss kārtībā. Tas ir process, – skaidroja S. Damsonē. Vienubrīd viņa, iedvesmojoties no vairākiem skatiem, vienlaikus gleznojusi pat trīs darbus, pārmaiņus pieķeroties te vienam, te citam. – Lai top! – māksliniecei, noslēdzot viņas darbu izstādi, novēlēja Staiceles bibliotēkas vadītāja.*

Staiceles gaismas pilnī S. Damsonē gleznu izstādi šobrīd nomainījuši Ainažu pagasta iedzīvotājas Sonoras Laksbergas grafiskie darbi.

Līgas LIEPIŅAS
teksts un foto

P.S. Vairāk attēlu no pasākuma skatiet Ausekļa mājaslapas sadaļā Galerijas.

Izstādes autore mērķis — iedrošināt arī citus uzdrīkstēties

Novadniece Ieva Pētersone:

“Rankas pagastā noteikti ir vēl daudz talantīgu cilvēku.”

Rankas pagasta bibliotēkā līdz 3.martam apskatāma novadnieces Ievas Pētersones izstāde “Zīmēšanas laiks. Pastelis, ogle un zīmulis”.

Ieva “Dzirkstelei” stāsta, ka Rankas pagasts ir viņas tēva dzimtais pagasts. “Mans tēvs tur ir dzimis un audzis. Un, protams, ka es tur savā bērnībā pavadīju vasaras. Tā man vēl aizvien ir vieta, uz kurieni es braucu, un tagad tas ir ciemos pie māsas (Inga Freimane – red.). Viņa arī dzīvo mūsu tēva mājā,” stāsta Ieva, kurai zīmēšana ir hobiji.

Ieva nav beigusi mākslas skolu, bet pieaugušā vecumā sapratusi, ka vēlas iemācīties zīmēt.

“Es zīmēju, jo man ir draugi, kas sadzirdēja manas pārdomas par to, ka varētu pamēģināt iemācīties zīmēt. Kādā rudens vakarā attapāmies Vitas Kalniņas zīmēšanas nodarbībās, un piektdienu vakari vairāku gadu garumā kļuva par radošu sarunu un zīmēšanas prasmju apguves laiku. Pēc pandēmijas izolācijas roba sociālajos tīklos acis iekrita Alises Rozes studijas piedāvājums apgūt zīmēšanu pie mākslinieces Kristīnes Kļiginas. Tas bija kā sākt visu no jauna. Kris-

tīne mani iedrošināja piekārties pastelēm un nebaidīties eksperimentēt. Šobrīd ceturtdienas pēc darba mēroju ceļu pāri Daugavai, lai turpinātu piepildīt zīmēšanas laiku tautas tēlotājas mākslas studijā “Kolorīts”. Mēģinu attīstīt un veidot šo savu zīmēšanas hobiju. Tas man ir tāds izteiksmes veids, kā atslēgties no ikdienas darba un reflektēt par to, ko es redzu. Es sevi nekad nesauktu par mākslinieci, bet esmu cilvēks, kas savā brīvajā laikā zīmē,” saka Ieva, kurai ikdiena aizrit Latvijas Nacionālajā bibliotēkā. “Mans darbalauks ir digitālā bibliotēka,” saka Ieva.

Ievu ļoti uzrunā tas, kā rosās un ko pēdējos gados dara Rankas dāmas, proti, rokdarbnieču pulciņš “Rankas bize”, labdarības tirdziņš “Ziemassvētku elpa”. “Man ir ļoti liels prieks, ka šīs dāmas domā par to, kā atdzīvīnāt pagasta kultūras dzīvi! Māsa mani uzrunāja, un es piekritu dalīties ar to, ko es daru. Mērķis tam visam ir iedrošināt arī citus uzdrīkstēties nebaidīties parādīt, ko dara, jo Rankas pagastā noteikti ir vēl daudz talantīgu cilvēku,” uzsver Ieva. 📖

— Inita Savicka

FOTO: NO PRIVĀTĀ ARHĪVA

IZSTĀDĒ APLŪKOJAMI pēdējā laikā tapušie Ievas Pētersones darbi. “Darbus vieno tehnika, kurā es mēģinu šobrīd sevi izteikt. Pasteli, ogle un zīmulis pēdējo gadu laikā ir kļuvuši par manu mediju, kas šobrīd vislabāk ar savu tonalitāti, materialitāti un trauslumu atspoguļo manu dvēseles stāvokli. Pastelju mirklīgums ir izaicinošs, zīmulis prasa pacietību un ikdienas treniņu, savukārt ogle arī šādā faktūrā ļauj uzsvīrstēt,” saka Ieva.

Avots: Dzirkstele

Datums: 17.01.2025